

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BACĂU
Str. Cuza Vodă nr. 1, cod 600274
Tel. 0234513296 Fax 0234514275
E – MAIL: ca-bacau@just.ro
<http://portal.just.ro/32/>

romania2019.eu

Operator de date cu caracter personal 3666

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI JUDICIAL

Primit la 27.06.2019
Dispoziție înregistrarea sesizării și publicarea
pe pagina de internet a Î.C.C.J.. Dispune comunicarea
sesizării către președinții secțiilor *MM - judec*

pentru punct de vedere privind compunerea completului.
Termen în vederea tragerii la sorți 3.07.2019

ROMÂNIA
Înalta Curte de Casație și Justiție
Registratura Generală
Interes nr. 65
20.19 Luna 06 Ziua 27

Dosar nr. 947/110/2018
din 21 iunie 2019

ADRESĂ

Semnătura *Sm*

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

București, Bd. Octavian Goga, nr. 2, Tronson nr. 1, sector 3

Vă înaintăm încheierea de sesizare pronunțată la data de 23 mai 2019 de Curtea de Apel Bacău în două exemplare (una semnată, iar cealaltă anonimată și fără semnături), precum și a următoarelor înscrisuri:

- din dosarul de fond nr. 947/110/2018: cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Dănilă Victor, Boga Marius-Cătălin, Sova Carmen-Victoria și Macalau Lucian în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Protecție Internă București, adresa nr. 1928434 din 06.11.2018 emisă de către pârâtă, încheierea din 08 noiembrie 2018 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 947/110/2018 și sentința civilă nr. 956 din 22.11.2018 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 947/110/2018;
- din dosarul de recurs nr. 947/110/2018: cererea de recurs formulată de pârâta Direcția Generală de Protecție Internă București, întâmpinarea și recursul incident formulate de reclamantul Dănilă Victor, Boga Marius-Cătălin, Sova Carmen-Victoria și Macalau Lucian, încheierea din 04.04.2019 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 947/110/2018, decizia civilă nr. 320 din 18.04.2019 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 947/110/2018, notele de concluzii formulate de reclamanti cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și adresa nr. 2244210 din 22.05.2019 emisă de Direcția Generală de Protecție Internă;
- ca jurisprudență a Curții de Apel Bacău: decizia civilă nr. 987 din 12.09.2017 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 1680/110/2016 și decizia civilă nr. 1095 din 21.09.2018 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 2845/110/2017;
- extras de pe portalul www.scj.ro cuprinzând informații referitoare la dosarele și sesizările din anul 2019 aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii.

Reclamanti în cauză sunt: Dănilă Victor, cu domiciliul în Bacău, str. Letea 46/A/18, județul Bacău, Boga Marius-Cătălin, cu domiciliul în Bacău, str. George Bacovia, 68/B/7, județul Bacău, Sova Carmen-Victoria, cu domiciliul în Bacău, Calea Moldovei, nr. 43, județul Bacău și Macalau Lucian, cu domiciliul în comuna Mănăstirea

Cașin, toți cu domiciliul procesual ales la Cabinet avocat Cozma Valentin din Bacău, str. Războieni, 11/D/1, județul Bacău.

Pârâtă este Direcția Generală de Protecție Internă, cu sediul în București, Intrarea Răzoare, nr. 5, sector 6 și e-mail office@dgpi.ro, www.dgpi.ro.

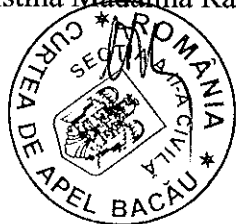
Obiectul sesizării: pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

1. Identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare prevăzut de art. 1 alin. (5 ind. 1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016, precum și de art. 3 ind. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, cu modificările și completările ulterioare în raport de termenii specifici folosiți de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale cuvenite fiecăreia dintre aceste categorii, respectiv dacă aceste dispoziții se aplică și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, în condițiile în care aceste categorii profesionale, potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010, nu beneficiază de un salariu de bază.

2. Dacă noțiunea de "salariu de bază", atunci când este utilizată ca atare în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, trebuie interpretată extensiv, în sensul că se referă la toate categoriile de drepturi salariale, respectiv salariu de bază, solda funcției de bază, salariul funcției de bază și indemnizația de încadrare.

Materia de drept: contencios administrativ, dreptul funcției publice, salarizarea funcționarilor publici cu statut special.

Președinte,
Cristina Mădălina Radu

Grefier,
Carmen Mititelu

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Carmen Mititelu".

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONȚENCIOȘ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 947/110/2018

ÎNCEIERE

Sedinta publică de la 23 Mai 2019

Completul compus din:

PRESEDINTE Cristina Mădălina Radu

Judecător Vera Stănișor

Judecător Mona Gabriela Ciopraga

Grefier Carmen Mititelu

[illegible]

Pe rol fiind judecarea în fond, după casare cu reținere spre rejudecare, a acțiunii formulate de reclamantul Dănilă Victor, Bogaș Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria, Măcălău Lucian în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Protecție Internă, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns avocat Cozma Valentin pentru toţi reclamantii cu delegaţie la dosar, lipsă fiind reprezentantul pârâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul oral asupra cauzei, după care grefierul de ședință învederează instanței că la dosar au fost depuse de către ambele părți concluzii scrise cu privire la sesizarea Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea unei chestiuni de drept, însă, concluziile depuse de către reclamantii nu sunt complete.

Nemaifiind alte cereri de formulat instanța acordă cuvântul cu privire la sesizarea Î.C.C.J.

Avocat Cozma Valentin, cu privire la sesizarea Î.C.C.J., arată că și-a exprimat punctul de vedere prin concluziile scrise depuse la dosar care într-adevăr, nu sunt complete, referindu-se de fapt la decizia nr. 23/2016 pronunțată de Î.C.C.J. care la paragraful 9 precizează toți destinatarii condițiilor Legii nr. 71/2015, cât și terminologia folosită fiind vorba de toate formele salariului de bază pe care le-a folosit legiuitorul atunci când a reglementat această noțiune indiferent că este salariu de bază, salariu funcției de bază sau solda specifică militarilor. Având în vedere că reclamantii nu au calitate de militari, fiind strict funcționari publici cu statut special, consideră că nu se impune sesizarea Î.C.C.J.

Instanța constată că reprezentantul reclamantilor trebuia să depună la dosar precizări cu privire la funcțiile deținute de reclamanti.

Avocat Cozma Valentin arată că a făcut precizări verbal la termenul anterior în sensul că toți reclamantii au funcția de execuție ofiter specialist principal 1.

CURTEA

Învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în rejudecare, după casarea hotărârii pronunțate de tribunal ca primă instanță de contencios administrativ, curtea de apel are a se pronunța cu privire la sesizarea, din oficiu, asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016, precum și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât acestea sunt dispozițiile aplicabile în perioada 9 aprilie 2015 – 20 decembrie 2016, perioadă pentru care reclamantii au solicitat stabilirea salariului funcției de bază și a sporurilor la nivelul maxim existent în cadrul autorității pârâte, precum și plata diferențelor rezultate.

Astfel, în cauză, în opinia reclamantilor, dispozițiile menționate privind nivelul maxim de salarizare se aplică, fără distincție, tuturor categoriilor de personal bugetar plătit din fonduri publice, inclusiv polițiștilor. Potrivit abordării pârâtei, aceste dispoziții nu sunt aplicabile polițiștilor, ci doar personalului civil, beneficiar al salariilor de bază, aplicarea soluției legislative din textele în discuție putându-se realiza doar în sfera situațiilor pentru care s-a creat excepția. Prima instanță, într-o interpretare teleologică a dispozițiilor în discuție, ținând seama de Deciziile nr. 23/2016 și nr. 21/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și de Decizia nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională, admitând acțiunea (dar referindu-se în dispozitivul sentinței la salariul de merit – motiv care a determinat casarea sentinței cu reținerea cauzei spre rejudecare) a considerat că diferențele terminologice de definire a drepturilor salariale de bază nu constituie un argument pentru neîndeplinirea obligației de uniformizare a salariilor.

Aceste diferențe de interpretare duc la soluții diferite, adoptarea uneia sau alteia dintre interpretări depinzând de dezlegarea ce se cere a fi dată prin intermediul prezentei sesizări. În funcție de interpretarea acestor dispoziții se poate stabili dacă ele se aplică tuturor funcționarilor plătiți din fonduri publice, indiferent de familia ocupațională căreia îi aparțin și modalitatea de definire a drepturilor salariale de bază, cu consecința considerării ca fondate a acțiunilor (întemeiate pe dispozițiile supuse analizei), prin care polițiștii, militarii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor solicită recunoașterea nivelului maxim de salarizare, indiferent de cauza care a determinat crearea diferențelor de salarizare. Însă, dacă aceste dispoziții vor fi interpretate în sensul că doar o parte din funcționarii plătiți din fonduri publice – respectiv, personalul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. 23/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 284/2010, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. 54/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – ar beneficia de dispozițiile legale din cele două acte normative privind salarizarea pe anii 2015 și 2016, atunci acțiunile polițiștilor, personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor ar urma să fie considerate nefondate.

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din deciziile consultate pe site-ul www.scj.ro.

Cu privire la sfera destinatarilor dispozițiilor de excepție ale art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat cu privire la:

- aplicabilitatea acestor dispoziții personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010;

- aplicabilitatea acestor dispoziții personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, prin Decizia nr. 54 din 3 iulie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 18 septembrie 2017, s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere și personalul din cadrul autorități și instituții publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

Soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim a fost analizată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 36/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, decizie prin care s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.

În privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat, punctual, cu privire la chestiuni conexe celor care interesează în prezenta cauză. Astfel, cu privire la această ordonanță de urgență, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat prin Decizia nr. 49/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, stabilindu-se că, în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1³) din acest act normativ, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național. Totodată, prin Decizia nr. 41/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 25 septembrie 2018, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 3³ și art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumul sporurilor și indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

Prin primele două decizii menționate, nr. 23/2016 și nr. 54/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a interpretat art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, *în limitele investiției*, prin raportare la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, respectiv, prin raportare la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010. În cauză, reclamanții - care

au avut până la încetarea raporturilor de serviciu, calitatea de polițiști, funcționari publici cu statut special în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă; acest departament a funcționat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri organizatorice în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 71/2013, iar apoi, prin modificarea adoptată prin Legea nr. 174/2015, a dobândit personalitate juridică, aflându-se tot în subordinea Ministerului Afacerilor Interne (în prezent, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 8 noiembrie 2016) – nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de personal enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, art. 2 alin. (1) dispozițiile enumeră, la lit. a) - d), categoriile de personal cărora li se aplică dispozițiile acestei legi, după cum urmează:

„a) personalului din autorități și instituții publice, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autorități ale administrației publice locale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;

b) personalului din autorități și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;

c) personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii;

d) persoanelor care sunt conducători ai unor instituții publice în temeiul unui contract, altul decât contractul individual de muncă.”

În alin. (3), art. 2 din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede că „Intră în categoria personalului din sectorul bugetar personalul încadrat pe baza contractului individual de muncă, personalul care ocupă funcții de demnitate publică și personalul care ocupă funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, precum și personalul care beneficiază de statute speciale, inclusiv funcționarii publici și funcționarii publici cu statut special.”

Având în vedere calitatea reclamanților de polițiști - funcționari publici cu statut special, ale căror funcții sunt asimilate din punctul de vedere al salarizării, potrivit art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012, cu funcțiile polițiștilor din unitățile aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, se constată că se înscriu în ipoteza reglementată de art. 2 alin. (3) din teza finală din Legea-cadru nr. 284/2010, dispoziții în legătură cu care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin Deciziile nr. 23/2016 și nr. 54/2017.

Totodată, se constată că, deși la o analiză sumară a tezei afirmate de pârâtă s-ar putea considera că problema de drept a fost implicit rezolvată prin cele două decizii, nr. 23/2016 și nr. 54/2017, – așa cum s-a considerat prin Decizia nr. 8/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 23 martie 2017 prin raportare la Decizia nr. 21/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 13 decembrie 2016; la fel s-a considerat, prin raportare la aceeași Decizie 23/2016, și prin Decizia nr. 82/2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.

172 din 23 februarie 2018, precum și prin Decizia nr. 15/2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 29 mai 2019 – această instanță apreciază că se impun anumite clarificări având în vedere *contextul legislativ modificat* prin intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, de natură să impună reevaluarea dispozițiilor analizate.

Astfel, pe de o parte, este de constatat faptul că cele două acte normative ale căror dispoziții se solicită a fi interpretate au afecte limitate în timp, obiectul lor de reglementare fiind reprezentat de salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, respectiv în anul 2016. În acest sens, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 23/2016 în care a reținut că „Având în vedere că O.U.G. nr. 83/2014 a fost adoptată pentru reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, rezultă că, din punct de vedere temporal, acest act normativ are o activitate limitată în timp - 1 ianuarie 2015 - 31 decembrie 2015, astfel că momentul inițial al aplicării acesteia a fost 1 ianuarie 2015.”

Pe de altă parte, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 (într-un mod apropiat de felul în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 a fost modificată și completată prin Legea nr. 71/2015), distincția pe care legiuitorul a făcut-o, prin utilizarea unor termeni diferiți, pentru definirea drepturilor salariale de bază ale diferitelor categorii de personal este clar vizibilă, ca și efectele acestei distincții în cazul particular al salariului de merit, spor în considerarea căruia reclamantii din cauza de față au solicitat stabilirea nivelului maxim de salarizare.

Astfel, prin art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, legiuitorul folosește noțiunea de „salariul de bază”. Prin art. 3 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, legiuitorul reglementează o primă excepție de la alin. (1) al art. 1, referindu-se la „salariul de bază/indemnizația de încadrare”; aceeași termenii sunt folosiți și în alin. (2) - (4) ale art. 3¹ pentru ca în alin. (5) al art. 3¹ legiuitorul să reglementeze, pentru personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, o altă excepție de la art. 1 alin. (1) care are ca obiect solda/salariul de merit, utilizați de această dată fiind termenii „soldele de funcție/salariile de funcție”. Important este de constatat, pe de o parte, că termenul de „salariul de funcție” este specific polițistilor, așa cum se prevede prin art. 4 alin. (2) din anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010, iar pe de altă parte, că potrivit art. 3¹ alin. (9) din O.U.G. nr. 57/2015, drepturile prevăzute la alin. (5) nu se iau în calcul la actualizarea pensiilor militare (în timp ce recunoașterea, prin hotărâre judecătorească, a nivelului maxim, în considerarea salariului de merit, da).

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din verificarea site-ului www-scj.ro.

II. Expunerea succintă a procesului

Cererea de chemare în judecată și hotărârea pronunțată de tribunal în primă instanță

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Bacău sub nr. 947/110/2018 din 10 aprilie 2018, reclamații Danilă Victor, Bogaș Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Macalău Lucian au chemat în judecată pârâta Direcția Generală de Protecție Internă în contradictoriu cu care au solicitat următoarele:

1. stabilirea cuantumului salariului funcției de bază și al sporurilor, în perioada 9 aprilie 2015 până la pensionare, la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.)

pentru salariații care au avut aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții;

2. obligarea pârâtei la plata actualizată a drepturilor salariale restante reprezentând diferența dintre quantumul salariului funcției de bază existent și quantumul funcției de bază stabilit la nivel maxim potrivit pct. 1, aplicat începând cu data de 9 aprilie 2015 (data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2005);

3. obligarea pârâtei la plata diferenței dintre quantumul sporurilor primite și quantumul sporurilor care ar fi trebuit să fie acordate, raportat la valoarea salariului funcției de bază stabilit potrivit pct. 1, aplicat începând cu data de 9 aprilie 2015;

4. actualizarea sumelor stabilite la pct. 1 și 2 cu indicele de inflație de la data plății efective;

5. cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. 956 din 22 noiembrie 2018, Tribunalul Bacău a admis în parte acțiunea, după cum urmează:

- a obligat pârâtul la includerea în salariul funcției de bază a reclamanților a sumei compensatorii aferente sporului de merit începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 31 martie 2016 în ceea ce privește reclamanta Șova Carmen Victoria, începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 31 mai 2016 în ceea ce privește reclamantul Macalău Lucian, începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la 16 decembrie 2016 în ceea ce privește reclamantul Dănilă Victor, începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 20 decembrie 2016 în ceea ce îl privește pe reclamantul Bogeia Marius Cătălin și la plata diferențelor salariale rezultate, actualizate cu rata inflației și dobândă legală aferentă;

- a respins cererea de acordare a cheltuielilor de judecată.

Împotriva acestei sentințe pârâta a formulat recurs principal, iar reclamanții recurs incident. În esență, recurenta-pârâtă a susținut inaplicabilitatea, în cazul polițiștilor, a dispozițiilor art. 1 alin. (5)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016. În principal, recurenta și-a fundamentat apărarea pe diferențele terminologice dintre noțiunile folosite de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale de bază, precum și pe intervenția legiuitorului constând în introducerea, prin O.U.G. nr. 20/2016, a art. 3¹ alin. (5), dispoziții în baza cărora dreptul pretind de reclamați a fost recunoscut prin lege (iar apoi, administrativ) începând cu luna august 2016.

Recursul incident a fost declarat întrucât cu privire la determinarea sumelor care urmează să fie incluse în salariul de funcție, deși prin acțiune au solicitat ca acestea să fie stabilite la nivel maxim cu cele aflate în plată la nivelul D.G.P.I. pentru funcții similare, instanța de fond a omis să se pronunțe asupra caracterului maximal al acestora, după cum a omis să se pronunțe și asupra cheltuielilor de judecată.

Prin decizia civilă 320 din 18 aprilie 2019 Curtea de Apel Bacău a admis ambele recursuri, a casat hotărârea recurată și a reținut cauza spre rejudecare. Motivul de casare găsit întemeiat a fost cel prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, considerându-se că prima instanță a soluționat cauza – admitând acțiunea și instituind obligația pârâtei, nu de plată a diferențelor salariale rezultate ca urmare a recunoașterii dreptului reclamanților de a fi salariați la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.), ci de plată a diferențelor salariale rezultate din includerea în salariul funcției de bază a sumelor compensatorii aferente sporului de merit – cu încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (2) coroborat cu art. 22 alin. (6) din Codul de procedură civilă, nerespectarea acestor dispoziții aducând părților, potrivit art. 175 din Codul de procedură civilă, o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea hotărârii recurate; este esențial a se stabili dacă pretențiile salariale ale reclamanților pot fi recunoscute în forma în care au fost solicitate prin cererea de

chemare în judecată, cu lămurirea sferei destinatarilor prevederilor de excepție ale art. 1 alin. (5¹) coroborat cu art. 5 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015. S-a avut în vedere și împrejurarea că o parte a apărărilor pârâtei și a criticilor formulate de aceasta prin cererea de recurs se fundamentează pe limitarea categoriilor de personal care pot beneficia de nivelul maxim al drepturilor salariale de bază, cu excluderea categoriei funcționarilor publici cu statut special, polițiștilor și cadrelor militare, diferențierea susținută de recurenta-pârâtă fiind fundamentată pe noțiunile diferite folosite de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale de bază ale diferitelor categorii de personal bugetar, precum și pe dispoziții intrate în vigoare ulterior care reglementează înseși sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit pentru personalul militar, polițiști și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

În aceste condiții, ținându-se seama de faptul că recursul incident este admisibil numai în limita criticilor din recursul principal, instanța de recurs a considerat că, urmare a casării hotărârii recurate, examinarea criticilor de fond formulate de recurenta-pârâtă se impune a fi făcută cu prilejul rejudecării cauzei în limitele stabilite de reclamantii prin cererea de chemare în judecată.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamantii au formulat note de concluzii prin care au apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la terminologia folosită de legiuitor în cazul lor având în vedere faptul că au avut exclusiv calitatea de funcționari publici cu statut special, iar conform „fluturașului de salariu depus rezultă că acesta era intitulat chiar de antecesoarea pârâtei sub denumirea «salariul funcției de bază». De asemenea, reclamantii au invocat Decizia nr. 23/2016 în ceea ce privește interpretarea sintagmei „salarizat la același nivel”.

2. Pârâta a apreciat ca oportun și lămuritor demersul pus în discuție de instanță de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă având în vedere modalitatea de reglementare prin prisma normelor de tehnică legislativă, precum și interpretarea diferită la nivelul instanțelor de judecată, în raport de terminologia specifică din sistemul bugetar.

În continuare, pârâta a preciza că își menține punctul de vedere cu privire la neaplicarea dispozițiilor legale în discuție pentru polițiști, militar și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, reiterând susținerile de la prima instanță de fond și din cererea de recurs.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Materia drept căreia i se circumscrie problema de drept este contenciosul administrativ - dreptul funcției publice - salarizarea funcționarilor publici cu statut special.

Dispozițiile legale a căror interpretare se solicită sunt următoarele:

- Art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, text care are următorul cuprins:

„(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau

autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

- Art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, introdu prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016, text care are următorul cuprins:

„Art. 3¹

(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

[...]”.

2. Relevante sunt și următoarele dispoziții legale:

- Art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice (Monitorul Oficial nr. 925 din 18 decembrie 2014) potrivit căruia „În anul 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”

- Art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare (Monitorul Oficial nr. 923 din 11 decembrie 2015), potrivit căruia „În anul 2016, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

- Art. 3¹ alin. (5) - (9) din O.U.G. nr. 57/2015, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016:

„[...]”

(5) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor din aceeași instituție sau autoritate publică, în soldele de funcție/salariile de funcție în care nu sunt cuprinse sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009 se include 50% din quantumul sumei compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009.

(6) Începând cu luna august 2017, pentru personalul prevăzut la alin. (5), în soldele de funcție/salariile de funcție se include diferența de 50% din quantumul sumei compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009.

(7) Începând cu luna august 2016, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare, care nu fac parte din solda lunară brută/salariul lunar brut, rămân la nivelul lunii iulie 2016, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(8) Începând cu luna august 2016, personalul care deține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, beneficiază de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor stabilită la nivelul similar în plată pentru aceeași funcție, grad didactic, tranșă de vechime în învățământ și gradație corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic din învățământ, respectiv grad/treaptă profesională și gradație corespunzătoare vechimii în muncă sau, după caz, vechime în funcție în cazul celorlalte categorii de personal, din instituția sau autoritatea publică respectivă sau, după caz, într-o instituție sau autoritate publică similară.

(9) Drepturile prevăzute la alin. (5), (6) și (8) nu constituie majorări ale soldelor de funcție/salariilor de funcție în sensul prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.”

- Art. 2 alin. (3), art. 9 din Legea-cadru nr. 284/2010 și dispozițiile din Anexa VII la legea-cadru nr. 284/2010, după cum urmează:

„Art. 2

[...]

(3) Intră în categoria personalului din sectorul bugetar personalul încadrat pe baza contractului individual de muncă, personalul care ocupă funcții de demnitate publică și personalul care ocupă funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, precum și personalul care beneficiază de statute speciale, inclusiv funcționarii publici și funcționarii publici cu statut special.”

[...]

Art. 9

(1) Sistemul de salarizare reglementează remunerarea personalului din sectorul bugetar în raport cu responsabilitățile postului, munca depusă, cantitatea și calitatea acesteia, importanța socială a muncii, condițiile concrete în care aceasta se desfășoară, rezultatele obținute, precum și cu criteriile prevăzute la art. 5 lit. c).

(2) Sistemul de salarizare cuprinde salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile, premiile, stimulentele și alte drepturi în bani și în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

(3) În cadrul legilor speciale de salarizare anuale se stabilesc majorările salariilor de bază, soldelor/salariilor de funcție și indemnizațiilor lunare de încadrare, astfel încât să se realizeze trecerea de la valoarea acestora determinată potrivit art. 7 alin. (2) la valorile stabilite potrivit prezentei legi, până la aplicarea integrală a prevederilor acesteia.

(4) Indemnizația lunară pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică este unica formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial, dacă nu se prevede altfel prin lege.”

Anexa VII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”, capitolul II - Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, secțiunea 1 - Soldele personalului militar și salariile polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare:

„[...]”

Art. 2

[...]

(3) Prin polițiști, în sensul prezentei legi, se înțelege funcționarii publici cu statut special din unitățile Ministerului Administrației și Internelor, aflați sub incidența Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

Art. 4

(1) Polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la salariu lunar.

(2) Salariul lunar se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.

(3) Salariul funcției de bază este compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă. Pentru realizarea diferențierii salariilor funcțiilor de bază, se stabilesc clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare pentru salariile de funcție.

Art. 5

(1) Soldele de funcție, respectiv salariile de funcție sunt diferențiate prin clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea, prevăzuți în cap. I din prezenta anexă.

[...]”.

- Cu privire la dispozițiile citate din anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010, relevantă este Decizia nr. 30/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1025 din 20 decembrie 2016 prin care s-a stabilit că, prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, au fost abrogate de dispozițiile art. 39 lit. y) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, fiind înlocuite, în ceea ce privește categoria socioprofesională a polițiștilor și a personalului civil, de prevederile art. 25 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

Chiar dacă această decizie s-a concentrat pe raportul dintre două norme succesive care reglementau sporul de izolare care a fost reglementat de art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/1996, Înalta Curte de Casație și Justiție a remarcat că „noțiunea de "salariu de «bază al polițiștilor» nu mai este una de actualitate în contextul legislativ în vigoare [...]”.

- Art. 36 alin. (3) și art. 37 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative:

„Art. 36

[...]

(3) Termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea.

Art. 37

Unitatea terminologică

(1) În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni.

(2) Dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul

dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.

[...]”.

3. În jurisprudența Curții de Apel Bacău au fost identificate următoarele decizii:

- Decizia civilă nr. 1095 din 21 septembrie 2018, pronunțată în dosarul nr. 2845/110/2017, prin care Curtea de Apel Bacău a respins, ca nefondat, recursul formulat de pârâtul Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău împotriva sentinței civile nr. 958/12.10.2017 pronunțată de Tribunalul Bacău, sentință prin care a fost admisă acțiunea formulată de reclamanții funcționari publici cu statut special-polițiști, fiind obligat pârâtul să stabilească drepturile salariale cuvenite reclamanților, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) 1 din O.U.G. nr. 83/2014, începând cu data de 9 aprilie 2015 și pentru viitor. Sub aspectul analizat, Curtea de Apel Bacău, referindu-se la criticile pârâtului fondate pe aspectele terminologice specifice, a reținut următoarele:

„[...] acceptarea unui astfel de raționament echivalează cu stabilirea unor limite de aplicare a legii înafara celor stabilite prin norma specială cu privire la obiectul de reglementare, respectiv a celor reglementate prin normele de tehnică legislativă.

Existența unor terminologii distincte în reglementarea noțiunii de salariu pentru funcționarii publici cu statute diferite nu poate conduce la eludarea voinței legiuitorului exprimate fără echivoc prin Legea nr. 71/2015 în sensul eliminării tuturor inegalităților existente între personalul care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și de vechime, desfășurându-și activitatea în aceleași condiții. Relevanță pentru stabilirea voinței legiuitorului prezintă și modalitatea de expunere a formelor elementului esențial al dreptului salarial avute în vedere de reglementarea reținută, formele indicate circumscriindu-se tuturor formelor de salarizare a personalului plătit din fonduri publice.

În același sens sunt și considerentele deciziei nr. 23/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție care se raportează la salariul de bază, cu toate formele existente în reglementarea sistemului de salarizare, având în vedere formularea art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, cu privire la cuantumul brut și al soldei funcției de bază sau al salariului funcției de bază.

[...]”.

- Decizia civilă nr. 987 din 12 septembrie 2017, pronunțată în dosarul nr. 1680/110/2016, prin care Curtea de Apel Bacău a respins, ca nefondat, recursul formulat de pârâtul Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău împotriva sentinței civile nr. 845 din 23 noiembrie 2016 prin care Tribunalul Bacău a admis acțiunea formulată de reclamanții funcționari publici cu statut special – polițiști împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău care a fost obligat să stabilească cuantumul salariului funcției de bază a reclamanților, precum și al sporurilor, la nivelul maxim existent în cadrul IPJ Bacău raportat la salariații care au aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca și reclamanții; a fost obligat pârâtul la plata către reclamanți a sumei reprezentând diferența dintre cuantumul salariului funcției de bază astfel cum este în plată și cuantumul salariului funcției de bază stabilit la nivelul maxim conform dispoziției din alineatul precedent, calculat începând cu data de 9.04.2015, sumă ce urmează a fi actualizată cu rata inflației; a fost obligat pârâtul IPJ Bacău la plata către reclamanți a sumei reprezentând diferența dintre cuantumul sporurilor acordate reclamanților și aflate în plată și cuantumul sporurilor stabilite la nivelul maxim existent în cadrul IPJ Bacău în conformitate cu dispoziția din primul alineat al prezentei, calculate de la data de 9.04.2015, sume ce urmează a fi actualizate cu rata inflației.

Instanța de recurs a reținut că funcționarii din cadrul inspectoratelor județene de poliție fac parte dintre destinatarii dispozițiilor Legii nr. 71/2015, reținute fiind și dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 284/2010.

4. Nu a fost identificată jurisprudență națională în privința salarizării la nivel maxim a funcționarilor publici cu statut special.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate

Art. 9 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede ce cuprinde sistemul de salarizare, fiind enumerate următoarele: salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile, premiile, stimulentele și alte drepturi în bani și în natură; în partea finală a textului se menționează „corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.” În alin. (3), art. 9 prevede stabilirea în cadrul legilor speciale de salarizare anuale a majorărilor salariilor de bază, soldelor/salariilor de funcție și indemnizațiilor lunare de încadrare. În continuare, Legea-cadru nr. 284/2010 se referă la toate aceste elemente ale sistemului de salarizare ori de câte ori legiuitorul a înțeles să se refere la toate categoriile de personal, iar nu la o anumită categorie; este vorba de art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1), art. 13 alin. (1). Aceeași modalitate de concepere a textelor este preluată și în anexele Legii-cadru nr. 284/2010. Astfel, dacă în privința funcționarilor publici a căror salarizare este reglementată în Anexa 1 - Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” este utilizat termenul de „salariu de bază” – la capitolul I, A. Salarizarea funcționarilor publici, d) Funcții publice specifice de execuție, în notele 2 și 3, precum și în majoritatea reglementărilor de la capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, în care sporurile se calculează în procente la salariul de bază – în Anexa VII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”, capitolul II - Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, secțiunea 1 - Soldele personalului militar și salariile polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, legiuitorul folosește termenul de „salariu lunar”, salariu care se compune din „salariul funcției de bază”, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale; potrivit art. 4 alin. (3) salariul funcției de bază este compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă.

Se constată, astfel, că legiuitorul din 2010, a consacrat termeni diferiți pentru a defini salariul lunar pentru diferitele categorii de personal bugetar, în cazul polițiștilor, ca funcționari publici cu statut special salariați potrivit Anexei VII, termenul consacrat fiind acela de „salariul funcției de bază”, termen care are drept corespondent „salariul de bază” folosit în cazul funcționarilor publici salariați potrivit Anexei 1. Termenul de „salariul funcției de bază” este menționat și pe înscrisurile invocate de reclamanti în notele scrise depuse la termenul din 23 mai 2019 (înscrisuri denumite „fluturași de salariu”), iar nu termenul de „salariu de bază”.

O astfel de modalitate de reglementare este în acord cu dispozițiile art. 36 alin. (3) și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În cele două acte normative privind salarizarea privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anii 2015 și 2016, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, regula menținerii la același nivel cu cel din luna decembrie a anului precedent, consacrată prin art. 1 alin. (1) al fiecăruia dintre aceste acte normative, este edictată în aceeași manieră, legiuitorul referindu-se la cuantumul „salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de

încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice”, iar nu doar la salariul de bază.

Însă, atunci când, prin Legea nr. 71/2015 și, respectiv, O.U.G. nr. 20/2016, legiuitorul a instituit excepții de la regula menținerii la același nivel cu cel din anul precedent, adoptând soluția legislativă a egalizării la nivel maxim, nu a mai folosit toți termenii menționați la art. 1 alin. (1). Astfel:

- la art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, s-a referit doar la cuantumul „salariilor de bază și al sporurilor”;
- la art. 3¹ alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015, introdus prin O.U.G. nr. 20/2016, s-a referit la cuantumul „salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare”.

În plus, atunci când a reglementat alte două excepții de la menținerea aceluiași nivel de salarizare, legiuitorul a folosit termenii specifici categoriei de personal la care se referă excepțiile; astfel:

- la art. 3¹ alin. (5) – (6), aplicabile exclusiv personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, referindu-se la sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit care nu au fost cuprinse în „soldele de funcție/salariile de funcție”, legiuitorul a folosit termenii specifici acestor categorii de personal, respectiv „soldele de funcție/salariile de funcție”; mai mult, efectele acordării prin lege a drepturilor prevăzute la alin. (5), (6) și (8) nu constituie, potrivit alin. (9) al art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015, majorări ale „soldelor de funcție/salariilor de funcție” în sensul prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, pe perioada aplicării prevederilor acestei ordonanțe de urgență, adică nu sunt luate în considerare la actualizarea pensiilor.
- la art. 3¹ alin. (8), aplicabil oricărui dintre categoriile de personal bugetar, dat fiind că se referă la titlul științific de doctor, legiuitorul utilizează termenii de „salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare”.

În context, este de reținut că, astfel cum a constatat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹) - (1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial nr. 1029 din 21 decembrie 2016 (paragrafele 31 – 34), exigența salarizării la nivel maxim operează la nivelul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute în Legea-cadru nr. 284/2010.

Concluzionând, se constată că legiuitorul a asigurat unitatea terminologică a legilor anuale de salarizare în acord cu termenii utilizați în Legea-cadru nr. 284/2010, utilizând aceeași termenii pentru a exprima aceeași noțiune și anume, drepturile salariale de bază specifice fiecărei categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute în Legea-cadru nr. 284/2010. O astfel de constatare este de natură a sprijini apărările pârâtului privind inaplicabilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015 și art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, categoriei profesionale a polițiștilor, ca funcționarilor publici cu statut special.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În temeiul art. 519 și art. 520 din Codul de procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

1. Identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016, precum și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, cu modificările și completările ulterioare în raport de termenii specifici folosiți de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale cuvenite fiecăreia dintre aceste categorii, respectiv dacă aceste dispoziții se aplică și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, în condițiile în care aceste categorii profesionale, potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010, nu beneficiază de un salariu de bază.

2. Dacă noțiunea de "salariu de bază", atunci când este utilizată ca atare în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, trebuie interpretată extensiv, în sensul că se referă la toate categoriile de drepturi salariale, respectiv salariu de bază, solda funcției de bază, salariul funcției de bază și indemnizația de încadrare.

În temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă suspendă cauza privind acțiunea, fond după casare, formulată de reclamantii Dănilă Victor, Bogeia Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria, Măcălău Lucian în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Protecție Internă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Pronunțată în ședința publică din 23 mai 2019.

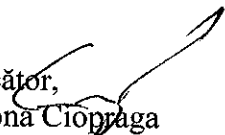
Președinte,
Cristina Mădălina Radu

Judecător,
Vera Stănișor

Judecător,
Gabriela Monă Ciopraga

Grefier,
Carmen Mititelu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. [...]
ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 23 Mai 2019
Completul compus din:
PRESEDINTE [...]

Judecător [...]
Judecător [...]
Grefier [...]
#####

Pe rol fiind judecarea în fond, după casare cu reținere spre rejudecare, a acțiunii formulate de reclamantii [...] în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Protecție Internă, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns avocat [...] pentru toţi reclamanţii cu delegaţie la dosar, lipsă fiind reprezentantul pârâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul oral asupra cauzei, după care grefierul de ședință învederează instanței că la dosar au fost depuse de către ambele părți concluzii scrise cu privire la sesizarea Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea unei chestiuni de drept, însă, concluziile depuse de către reclamanti nu sunt complete.

Nemaifiind alte cereri de formulat instanța acordă cuvântul cu privire la sesizarea Î.C.C.J.

Avocat [...], cu privire la sesizarea Î.C.C.J., arată că și-a exprimat punctul de vedere prin concluziile scrise depuse la dosar care într-adevăr, nu sunt complete, referindu-se de fapt la decizia nr. 23/2016 pronunțată de Î.C.C.J. care la paragraful 9 precizează toți destinatarii condițiilor Legii nr. 71/2015, cât și terminologia folosită fiind vorba de toate formele salariului de bază pe care le-a folosit legiuitorul atunci când a reglementat această noțiune indiferent că este salariu de bază, salariu funcției de bază sau solda specifică militarilor. Având în vedere că reclamanții nu au calitate de militari, fiind strict funcționari publici cu statut special, consideră că nu se impune sesizarea Î.C.C.J.

Instanța constată că reprezentantul reclamanților trebuia să depună la dosar precizări cu privire la funcțiile deținute de reclamanți.

Avocat [...] arată că a făcut precizări verbal la termenul anterior în sensul că toți reclamantii au funcția de execuție ofițer specialist principal 1.

CURTEA

Învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în rejudicare, după casarea hotărârii pronunțate de tribunal ca primă instanță de contencios administrativ, curtea de apel are a se pronunța cu privire la sesizarea, din oficiu, asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016, precum și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât acestea sunt dispozițiile aplicabile în perioada 9 aprilie 2015 – 20 decembrie 2016, perioadă pentru care reclamantii au solicitat stabilirea salariului funcției de bază și a sporurilor la nivelul maxim existent în cadrul autorității pârâte, precum și plata diferențelor rezultate.

Astfel, în cauză, în opinia reclamantilor, dispozițiile menționate privind nivelul maxim de salarizare se aplică, fără distincție, tuturor categoriilor de personal bugetar plătit din fonduri publice, inclusiv polițiștilor. Potrivit abordării pârâtei, aceste dispoziții nu sunt aplicabile polițiștilor, ci doar personalului civil, beneficiar al salariilor de bază, aplicarea soluției legislative din textele în discuție putându-se realiza doar în sfera situațiilor pentru care s-a creat excepția. Prima instanță, într-o interpretare teleologică a dispozițiilor în discuție, ținând seama de Deciziile nr. 23/2016 și nr. 21/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și de Decizia nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională, admitând acțiunea (dar referindu-se în dispozitivul sentinței la salariul de merit – motiv care a determinat casarea sentinței cu reținerea cauzei spre rejudecare) a considerat că diferențele terminologice de definire a drepturilor salariale de bază nu constituie un argument pentru neîndeplinirea obligației de uniformizare a salariilor.

Aceste diferențe de interpretare duc la soluții diferite, adoptarea uneia sau alteia dintre interpretări depinzând de dezlegarea ce se cere a fi dată prin intermediul prezentei sesizări. În funcție de interpretarea acestor dispoziții se poate stabili dacă ele se aplică tuturor funcționarilor plătiți din fonduri publice, indiferent de familia ocupațională căreia îi aparțin și modalitatea de definire a drepturilor salariale de bază, cu consecința considerării ca fondate a acțiunilor (întemeiate pe dispozițiile supuse analizei), prin care polițiștii, militarii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor solicită recunoașterea nivelului maxim de salarizare, indiferent de cauza care a determinat crearea diferențelor de salarizare. Însă, dacă aceste dispoziții vor fi interpretate în sensul că doar o parte din funcționarii plătiți din fonduri publice – respectiv, personalul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. 23/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 284/2010, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. 54/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – ar beneficia de dispozițiile legale din cele două acte normative privind salarizarea pe anii 2015 și 2016, atunci acțiunile polițiștilor, personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor ar urma să fie considerate nefondate.

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din deciziile consultate pe site-ul www.scj.ro.

Cu privire la sfera destinatarilor dispozițiilor de excepție ale art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat cu privire la:

- aplicabilitatea acestor dispoziții personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010;

- aplicabilitatea acestor dispoziții personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, prin Decizia nr. 54 din 3 iulie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 18 septembrie 2017, s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere și personalul din cadrul autorității și instituții publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

Soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim a fost analizată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 36/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, decizie prin care s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.

În privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat, punctual, cu privire la chestiuni conexe celor care interesează în prezenta cauză. Astfel, cu privire la această ordonanță de urgență, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat prin Decizia nr. 49/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, stabilindu-se că, în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1³) din acest act normativ, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național. Totodată, prin Decizia nr. 41/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 25 septembrie 2018, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 3³ și art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumul sporurilor și indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

Prin primele două decizii menționate, nr. 23/2016 și nr. 54/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a interpretat art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, *în limitele investiției*, prin raportare la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, respectiv, prin raportare la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010. În cauză, reclamantii – care au avut până la încetarea raporturilor de serviciu, calitatea de polițiști, funcționari publici cu

statut special în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă; acest departament a funcționat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri organizatorice în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 71/2013, iar apoi, prin modificarea adoptată prin Legea nr. 174/2015, a dobândit personalitate juridică, aflându-se tot în subordinea Ministerului Afacerilor Interne (în prezent, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 8 noiembrie 2016) – nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de personal enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, art. 2 alin. (1) dispozițiile enumeră, la lit. a) - d), categoriile de personal cărora li se aplică dispozițiile acestei legi, după cum urmează:

„a) personalului din autorități și instituții publice, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autorități ale administrației publice locale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;

b) personalului din autorități și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;

c) personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii;

d) persoanelor care sunt conducători ai unor instituții publice în temeiul unui contract, altul decât contractul individual de muncă.”

În alin. (3), art. 2 din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede că „Întră în categoria personalului din sectorul bugetar personalul încadrat pe baza contractului individual de muncă, personalul care ocupă funcții de demnitate publică și personalul care ocupă funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, precum și personalul care beneficiază de statute speciale, inclusiv funcționarii publici și funcționarii publici cu statut special.”

Având în vedere calitatea reclamanților de polițiști - funcționari publici cu statut special, ale căror funcții sunt asimilate din punctul de vedere al salarizării, potrivit art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012, cu funcțiile poliștilor din unitățile aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, se constată că se înscriu în ipoteza reglementată de art. 2 alin. (3) din teza finală din Legea-cadru nr. 284/2010, dispoziții în legătură cu care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin Deciziile nr. 23/2016 și nr. 54/2017.

Totodată, se constată că, deși la o analiză sumară a tezei afirmate de pârâtă s-ar putea considera că problema de drept a fost implicit rezolvată prin cele două decizii, nr. 23/2016 și nr. 54/2017, – așa cum s-a considerat prin Decizia nr. 8/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 23 martie 2017 prin raportare la Decizia nr. 21/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 13 decembrie 2016; la fel s-a considerat, prin raportare la aceeași Decizie 23/2016, și prin Decizia nr. 82/2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 23 februarie 2018, precum și prin Decizia nr. 15/2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 29 mai 2019 – această instanță apreciază că se impun anumite clarificări având în vedere *contextul legislativ modificat* prin intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, de natură să impună reevaluarea dispozițiilor analizate.

Astfel, pe de o parte, este de constatat faptul că cele două acte normative ale căror dispoziții se solicită a fi interpretate au afecte limitate în timp, obiectul lor de reglementare fiind reprezentat de salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, respectiv în anul 2016. În acest sens, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 23/2016 în care a reținut că „Având în vedere că O.U.G. nr. 83/2014 a fost adoptată pentru reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, rezultă că, din punct de vedere temporal, acest act normativ are o activitate limitată în timp - 1 ianuarie 2015 - 31 decembrie 2015, astfel că momentul inițial al aplicării acesteia a fost 1 ianuarie 2015.”

Pe de altă parte, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 (într-un mod apropiat de felul în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 a fost modificată și completată prin Legea nr. 71/2015), distincția pe care legiuitorul a făcut-o, prin utilizarea unor termeni diferiți, pentru definirea drepturilor salariale de bază ale diferitelor categorii de personal este clar vizibilă, ca și efectele acestei distincții în cazul particular al salariului de merit, spor în considerarea căruia reclamantii din cauza de față au solicitat stabilirea nivelului maxim de salarizare.

Astfel, prin art. 1 alin. (5)¹ din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, legiuitorul folosește noțiunea de „salariul de bază”. Prin art. 3 alin. (1)¹ din O.U.G. nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, legiuitorul reglementează o primă excepție de la alin. (1) al art. 1, referindu-se la „salariul de bază/indemnizația de încadrare”; aceeași termeni sunt folosiți și în alin. (2) - (4) ale art. 3¹ pentru ca în alin. (5) al art. 3¹ legiuitorul să reglementeze, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, o altă excepție de la art. 1 alin. (1) care are ca obiect solda/salariul de merit, utilizați de această dată fiind termenii „soldele de funcție/salariile de funcție”. Important este de constatat, pe de o parte, că termenul de „salariul de funcție” este specific polițiștilor, așa cum se prevede prin art. 4 alin. (2) din anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010, iar pe de altă parte, că potrivit art. 3¹ alin. (9) din O.U.G. nr. 57/2015, drepturile prevăzute la alin. (5) nu se iau în calcul la actualizarea pensiilor militare (în timp ce recunoașterea, prin hotărâre judecătorească, a nivelului maxim, în considerarea salariului de merit, da).

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din verificarea site-ului www-scj.ro.

II. Expunerea succintă a procesului

Cererea de chemare în judecată și hotărârea pronunțată de tribunal în primă instanță

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Bacău [...] din 10 aprilie 2018, reclamații [...] au chemat în judecată pârâta Direcția Generală de Protecție Internă în contradictoriu cu care au solicitat următoarele:

1. stabilirea cuantumului salariului funcției de bază și al sporurilor, în perioada 9 aprilie 2015 până la pensionare, la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.) pentru salariații care au avut aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții;

2. obligarea pârâtei la plata actualizată a drepturilor salariale restante reprezentând diferența dintre cuantumul salariului funcției de bază existent și cuantumul

funcției de bază stabilit la nivel maxim potrivit pct. 1, aplicat începând cu data de 9 aprilie 2015 (data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2005);

3. obligarea pârâtei la plata diferenței dintre cuantumul sporurilor primite și cuantumul sporurilor care ar fi trebuit să fie acordate, raportat la valoarea salariului funcției de bază stabilit potrivit pct. 1, aplicat începând cu data de 9 aprilie 2015;

4. actualizarea sumelor stabilite la pct. 1 și 2 cu indicele de inflație de la data plății efective;

5. cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă [...], Tribunalul Bacău a admis în parte acțiunea, după cum urmează:

- a obligat pârâtul la includerea în salariul funcției de bază a reclamanților a sumei compensatorii aferente sporului de merit începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 31 martie 2016 în ceea ce privește reclamanta [...], începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 31 mai 2016 în ceea ce privește reclamantul [...], începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la 16 decembrie 2016 în ceea ce privește reclamantul [...], începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 20 decembrie 2016 în ceea ce îl privește pe reclamantul [...] și la plata diferențelor salariale rezultate, actualizate cu rata inflației și dobândă legală aferentă;

- a respins cererea de acordare a cheltuielilor de judecată.

Împotriva acestei sentințe pârâta a formulat recurs principal, iar reclamanții recurs incident. În esență, recurenta-pârâtă a susținut inaplicabilitatea, în cazul polițiștilor, a dispozițiilor art. 1 alin. (5)¹ din Ordonanța de și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016. În principal, recurenta și-a fundamentat apărarea pe diferențele terminologice dintre noțiunile folosite de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale de bază, precum și pe intervenția legiuitorului constând în introducerea, prin O.U.G. nr. 20/2016, a art. 3¹ alin. (5), dispoziții în baza cărora dreptul pretind de reclamați a fost recunoscut prin lege (iar apoi, administrativ) începând cu luna august 2016.

Recursul incident a fost declarat întrucât cu privire la determinarea sumelor care urmează să fie incluse în salariul de funcție, deși prin acțiune au solicitat ca acestea să fie stabilite la nivel maxim cu cele aflate în plată la nivelul D.G.P.I. pentru funcții similare, instanța de fond a omis să se pronunțe asupra caracterului maximal al acestora, după cum a omis să se pronunțe și asupra cheltuielilor de judecată.

Prin decizia civilă [...] Curtea de Apel Bacău a admis ambele recursuri, a casat hotărârea recurată și a reținut cauza spre rejudecare. Motivul de casare găsit întemeiat a fost cel prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, considerându-se că prima instanță a soluționat cauza – admitând acțiunea și instituind obligația pârâtei, nu de plată a diferențelor salariale rezultate ca urmare a recunoașterii dreptului reclamanților de a fi salarizați la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.), ci de plată a diferențelor salariale rezultate din includerea în salariul funcției de bază a sumelor compensatorii aferente sporului de merit – cu încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (2) coroborat cu art. 22 alin. (6) din Codul de procedură civilă, nerespectarea acestor dispoziții aducând părților, potrivit art. 175 din Codul de procedură civilă, o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea hotărârii recurate; este esențial a se stabili dacă pretențiile salariale ale reclamanților pot fi recunoscute în forma în care au fost solicitate prin cererea de chemare în judecată, cu lămurirea sferei destinatarilor prevederilor de excepție ale art. 1 alin. (5)¹ coroborat cu art. 5 alin. (1)¹ din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015. S-a avut în vedere și împrejurarea că o parte a apărărilor pârâtei și a criticilor formulate de aceasta prin cererea de recurs se fundamentează pe limitarea categoriilor de personal care pot beneficia de nivelul maxim al drepturilor salariale de bază, cu excluderea categoriei funcționarilor publici cu statut

special, polițiștilor și cadrelor militare, diferențierea susținută de recurenta-pârâtă fiind fundamentată pe noțiunile diferite folosite de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale de bază ale diferitelor categorii de personal bugetar, precum și pe dispoziții intrate în vigoare ulterior care reglementează înseși sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit pentru personalul militar, polițiști și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

În aceste condiții, ținându-se seama de faptul că recursul incident este admisibil numai în limita criticilor din recursul principal, instanța de recurs a considerat că, urmare a casării hotărârii recurate, examinarea criticilor de fond formulate de recurenta-pârâtă se impune a fi făcută cu prilejul rejudecării cauzei în limitele stabilite de reclamanți prin cererea de chemare în judecată.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamanții au formulat note de concluzii prin care au apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la terminologia folosită de legiuitor în cazul lor având în vedere faptul că au avut exclusiv calitatea de funcționari publici cu statut special, iar conform „fluturașului de salariu depus rezultă că acesta era intitulat chiar de antecesoarea pârâtei sub denumirea «salariul funcției de bază». De asemenea, reclamanții au invocat Decizia nr. 23/2016 în ceea ce privește interpretarea sintagmei „salarizat la același nivel”.

2. Pârâta a apreciat ca oportun și lămuritor demersul pus în discuție de instanță de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă având în vedere modalitatea de reglementare prin prisma normelor de tehnică legislativă, precum și interpretarea diferită la nivelul instanțelor de judecată, în raport de terminologia specifică din sistemul bugetar.

În continuare, pârâta a preciza că își menține punctul de vedere cu privire la neaplicarea dispozițiilor legale în discuție pentru polițiști, militar și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, reiterând susținerile de la prima instanță de fond și din cererea de recurs.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Materia drept căreia i se circumscrie problema de drept este contenciosul administrativ - dreptul funcției publice - salarizarea funcționarilor publici cu statut special.

Dispozițiile legale a căror interpretare se solicită sunt următoarele:

- Art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, text care are următorul cuprins:

„(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

- Art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, introdu prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016,

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016, text care are următorul cuprins:

„Art. 3¹

(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.
[...].”

2. Relevante sunt și următoarele dispoziții legale:

- Art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice (Monitorul Oficial nr. 925 din 18 decembrie 2014) potrivit căruia „În anul 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”

- Art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare (Monitorul Oficial nr. 923 din 11 decembrie 2015), potrivit căruia „În anul 2016, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

- Art. 3¹ alin. (5) - (9) din O.U.G. nr. 57/2015, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016:

„[...]”

(5) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, pentru personalul militar, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor din aceeași instituție sau autoritate publică, în soldele de funcție/salariile de funcție în care nu sunt cuprinse sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009 se include 50% din quantumul sumei compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009.

(6) Începând cu luna august 2017, pentru personalul prevăzut la alin. (5), în soldele de funcție/salariile de funcție se include diferența de 50% din quantumul sumei compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009.

(7) Începând cu luna august 2016, pentru personalul militar, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare, care nu fac parte din solda lunară brută/salariul lunar brut, rămân la nivelul lunii iulie 2016, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(8) Începând cu luna august 2016, personalul care deține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, beneficiază de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor stabilită la nivelul similar în plată pentru aceeași funcție, grad didactic, tranșă de vechime în învățământ și gradație corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic din învățământ, respectiv grad/treaptă profesională și gradație corespunzătoare vechimii în muncă sau, după caz, vechime în funcție în cazul celorlalte categorii de personal, din instituția sau autoritatea publică respectivă sau, după caz, într-o instituție sau autoritate publică similară.

(9) Drepturile prevăzute la alin. (5), (6) și (8) nu constituie majorări ale soldelor de funcție/salariilor de funcție în sensul prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.”

- Art. 2 alin. (3), art. 9 din Legea-cadru nr. 284/2010 și dispozițiile din Anexa VII la legea-cadru nr. 284/2010, după cum urmează:

„Art. 2

[...]

(3) Intră în categoria personalului din sectorul bugetar personalul încadrat pe baza contractului individual de muncă, personalul care ocupă funcții de demnitate publică și personalul care ocupă funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, precum și personalul care beneficiază de statute speciale, inclusiv funcționarii publici și funcționarii publici cu statut special.”

[...]

Art. 9

(1) Sistemul de salarizare reglementează remunerarea personalului din sectorul bugetar în raport cu responsabilitățile postului, munca depusă, cantitatea și calitatea acesteia, importanța socială a muncii, condițiile concrete în care aceasta se desfășoară, rezultatele obținute, precum și cu criteriile prevăzute la art. 5 lit. c).

(2) Sistemul de salarizare cuprinde salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile, premiile, stimulentele și alte drepturi în bani și în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

(3) În cadrul legilor speciale de salarizare anuale se stabilesc majorările salariilor de bază, soldelor/salariilor de funcție și indemnizațiilor lunare de încadrare, astfel încât să se realizeze trecerea de la valoarea acestora determinată potrivit art. 7 alin. (2) la valorile stabilite potrivit prezentei legi, până la aplicarea integrală a prevederilor acesteia.

(4) Indemnizația lunară pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică este unica formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial, dacă nu se prevede altfel prin lege.”

Anexa VII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”, capitolul II - Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, secțiunea 1 - Soldele personalului militar și salariile polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare:

„[...]

Art. 2

[...]

(3) Prin polițiști, în sensul prezentei legi, se înțelege funcționarii publici cu statut special din unitățile Ministerului Administrației și Internelor, aflați sub incidența Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

Art. 4

(1) Polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la salariu lunar.

(2) Salariul lunar se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.

(3) Salariul funcției de bază este compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă. Pentru realizarea diferențierii salariilor funcțiilor de bază, se stabilesc clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare pentru salariile de funcție.

Art. 5

(1) Soldele de funcție, respectiv salariile de funcție sunt diferențiate prin clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare, în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea, prevăzuți în cap. I din prezenta anexă.

[...]”.

- Cu privire la dispozițiile citate din anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010, relevantă este Decizia nr. 30/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1025 din 20 decembrie 2016 prin care s-a stabilit că, prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, au fost abrogate de dispozițiile art. 39 lit. y) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, fiind înlocuite, în ceea ce privește categoria socioprofesională a polițiștilor și a personalului civil, de prevederile art. 25 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

Chiar dacă această decizie s-a concentrat pe raportul dintre două norme succesive care reglementau sporul de izolare care a fost reglementat de art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/1996, Înalta Curte de Casație și Justiție a remarcat că „noțiunea de "salariu de «bază al polițiștilor» nu mai este una de actualitate în contextul legislativ în vigoare [...]”.

- Art. 36 alin. (3) și art. 37 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative:

„Art. 36

[...]

(3) Termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea.

Art. 37

Unitatea terminologică

(1) În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni.

(2) Dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.

[...]”.

3. În jurisprudența Curții de Apel Bacău au fost identificate următoarele decizii:

- Decizia civilă nr. 1095 din 21 septembrie 2018, pronunțată în dosarul nr. [...], prin care Curtea de Apel Bacău a respins, ca nefondat, recursul formulat de pârâtul IPJ Bacău împotriva sentinței civile nr. 958/12.10.2017 pronunțată de Tribunalul Bacău, sentință prin care a fost admisă acțiunea formulată de reclamanții funcționari publici cu statut special-polițiști, fiind obligat pârâtul să stabilească drepturile salariale cuvenite reclamanților, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) 1 din O.U.G. nr. 83/2014, începând cu data de 9 aprilie 2015 și pentru viitor. Sub aspectul analizat, Curtea de Apel Bacău, referindu-se la criticile pârâtului fondate pe aspectele terminologice specifice, a reținut următoarele:

„[...] acceptarea unui astfel de raționament echivalează cu stabilirea unor limite de aplicare a legii înafara celor stabilite prin norma specială cu privire la obiectul de reglementare, respectiv a celor reglementate prin normele de tehnică legislativă.

Existența unor terminologii distincte în reglementarea noțiunii de salariu pentru funcționarii publici cu statute diferite nu poate conduce la eludarea voinței legiuitorului exprimate fără echivoc prin Legea nr. 71/2015 în sensul eliminării tuturor inegalităților existente între personalul care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și de vechime, desfășurându-și activitatea în aceleași condiții. Relevanță pentru stabilirea voinței legiuitorului prezintă și modalitatea de expunere a formelor elementului esențial al dreptului salarial avute în vedere de reglementarea reținută, formele indicate circumscriindu-se tuturor formelor de salarizare a personalului plătit din fonduri publice.

În același sens sunt și considerentele deciziei nr. 23/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție care se raportează la salariul de bază, cu toate formele existente în reglementarea sistemului de salarizare, având în vedere formularea art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, cu privire la cuantumul brut și al soldei funcției de bază sau al salariului funcției de bază.

[...]”.

- Decizia civilă nr. 987 din 12 septembrie 2017, pronunțată în dosarul nr. [...] prin care Curtea de Apel Bacău a respins, ca nefondat, recursul formulat de pârâtul IPJ Bacău împotriva sentinței civile nr. 845 din 23 noiembrie 2016 prin care Tribunalul Bacău a admis acțiunea formulată de reclamanții funcționari publici cu statut special – polițiști împotriva pârâtului IPJ Bacău care a fost obligat să stabilească cuantumul salariului funcției de bază a reclamanților, precum și al sporurilor, la nivelul maxim existent în cadrul IPJ Bacău raportat la salariații care au aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca și reclamanții; a fost obligat pârâtul la plata către reclamanți a sumei reprezentând diferența dintre cuantumul salariului funcției de bază astfel cum este în plată și cuantumul salariului funcției de bază stabilit la nivelul maxim conform dispoziției din alineatul precedent, calculat începând cu data de 9.04.2015, sumă ce urmează a fi actualizată cu rata inflației; a fost obligat pârâtul IPJ Bacău la plata către reclamanți a sumei reprezentând diferența dintre cuantumul sporurilor acordate reclamanților și aflate în plată și cuantumul sporurilor stabilite la nivelul maxim existent în cadrul IPJ Bacău în conformitate cu dispoziția din primul alineat al prezentei, calculate de la data de 9.04.2015, sume ce urmează a fi actualizate cu rata inflației.

Instanța de recurs a reținut că funcționarii din cadrul inspectoratelor județene de poliție fac parte dintre destinatarii dispozițiilor Legii nr. 71/2015, reținute fiind și dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 284/2010.

4. Nu a fost identificată jurisprudență națională în privința salarizării la nivel maxim a funcționarilor publici cu statut special.

5. **Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate**

Art. 9 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede ce cuprinde sistemul de salarizare, fiind enumerate următoarele: salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile, premiile, stimulentele și alte drepturi în bani și în natură; în partea finală a textului se menționează „corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.” În alin. (3), art. 9 prevede stabilirea în cadrul legilor speciale de salarizare anuale a majorărilor salariilor de bază, soldelor/salariilor de funcție și indemnizațiilor lunare de încadrare. În continuare, Legea-cadru nr. 284/2010 se referă la toate aceste elemente ale sistemului de salarizare ori de câte ori legiuitorul a înțeles să se refere la toate categoriile de personal, iar nu la o anumită categorie; este vorba de art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1), art. 13 alin. (1). Aceeași modalitate de concepere a textelor este preluată și în anexele Legii-cadru nr. 284/2010. Astfel, dacă în privința funcționarilor publici a căror salarizare este reglementată în Anexa 1 - Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” este utilizat termenul de „salariu de bază” – la capitolul I, A. Salarizarea funcționarilor publici, d) Funcții publice specifice de execuție, în notele 2 și 3, precum și în majoritatea reglementărilor de la capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, în care sporurile se calculează în procente la salariul de bază – în Anexa VII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”, capitolul II - Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, secțiunea 1 - Soldele personalului militar și salariile polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, legiuitorul folosește termenul de „salariu lunar”, salariu care se compune din „salariul funcției de bază”, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale; potrivit art. 4 alin. (3) salariul funcției de bază este compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă.

Se constată, astfel, că legiuitorul din 2010, a consacrat termeni diferiți pentru a defini salariul lunar pentru diferitele categorii de personal bugetar, în cazul polițiștilor, ca funcționari publici cu statut special salariați potrivit Anexei VII, termenul consacrat fiind acela de „salariul funcției de bază”, termen care are drept corespondent „salariul de bază” folosit în cazul funcționarilor publici salariați potrivit Anexei 1. Termenul de „salariul funcției de bază” este menționat și pe înscrisurile invocate de reclamant în notele scrise depuse la termenul din 23 mai 2019 (înscrisuri denumite „fluturași de salariu”), iar nu termenul de „salariu de bază”.

O astfel de modalitate de reglementare este în acord cu dispozițiile art. 36 alin. (3) și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În cele două acte normative privind salarizarea privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anii 2015 și 2016, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, regula menținerii la același nivel cu cel din luna decembrie a anului precedent, consacrată prin art. 1 alin. (1) al fiecăruia dintre aceste acte normative, este edictată în aceeași manieră, legiuitorul referindu-se la cuantumul „salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice”, iar nu doar la salariul de bază.

Însă, atunci când, prin Legea nr. 71/2015 și, respectiv, O.U.G. nr. 20/2016, legiuitorul a instituit excepții de la regula menținerii la același nivel cu cel din anul precedent, adoptând soluția legislativă a egalizării la nivel maxim, nu a mai folosit toți termenii menționați la art. 1 alin. (1). Astfel:

- la art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, s-a referit doar la cuantumul „salariilor de bază și al sporurilor”;
- la art. 3¹ alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015, introdus prin O.U.G. nr. 20/2016, s-a referit la cuantumul „salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare”.

În plus, atunci când a reglementat alte două excepții de la menținerea aceluiași nivel de salarizare, legiuitorul a folosit termenii specifici categoriei de personal la care se referă excepțiile; astfel:

- la art. 3¹ alin. (5) – (6), aplicabile exclusiv personalul militar, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, referindu-se la sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit care nu au fost cuprinse în „soldele de funcție/salariile de funcție”, legiuitorul a folosit termenii specifici acestor categorii de personal, respectiv „soldele de funcție/salariile de funcție”; mai mult, efectele acordării prin lege a drepturilor prevăzute la alin. (5), (6) și (8) nu constituie, potrivit alin. (9) al art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015, majorări ale „soldelor de funcție/salariilor de funcție” în sensul prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, pe perioada aplicării prevederilor acestei ordonanțe de urgență, adică nu sunt luate în considerare la actualizarea pensiilor.
- la art. 3¹ alin. (8), aplicabil oricărui dintre categoriile de personal bugetar, dat fiind că se referă la titlul științific de doctor, legiuitorul utilizează termenii de „salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare”.

În context, este de reținut că, astfel cum a constatat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹) - (1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial nr. 1029 din 21 decembrie 2016 (paragrafele 31 – 34), exigența salarizării la nivel maxim operează la nivelul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute în Legea-cadru nr. 284/2010.

Concluzionând, se constată că legiuitorul a asigurat unitatea terminologică a legilor anuale de salarizare în acord cu termenii utilizați în Legea-cadru nr. 284/2010, utilizând aceeași termeni pentru a exprima aceeași noțiune și anume, drepturile salariale de bază specifice fiecărei categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute în Legea-cadru nr. 284/2010. O astfel de constatare este de natură a sprijini apărările pârâtului privind inaplicabilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015 și art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, categoriei profesionale a poliștilor, ca funcționarilor publici cu statut special.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În temeiul art. 519 și art. 520 din Codul de procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

1. Identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016, precum și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, cu modificările și completările ulterioare în

raport de termenii specifici folosiți de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale cuvenite fiecăreia dintre aceste categorii, respectiv dacă aceste dispoziții se aplică și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, în condițiile în care aceste categorii profesionale, potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010, nu beneficiază de un salariu de bază.

2. Dacă noțiunea de "salariu de bază", atunci când este utilizată ca atare în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, trebuie interpretată extensiv, în sensul că se referă la toate categoriile de drepturi salariale, respectiv salariu de bază, solda funcției de bază, salariul funcției de bază și indemnizația de încadrare.

În temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă suspendă cauza privind acțiunea, fond după casare, formulată de reclamantii [...] în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Protecție Internă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Pronunțată în ședința publică din 23 mai 2019.

Președinte,
[...]

Judecător,
[...]

Judecător,
[...]

Grefier,
[...]

Red./tehnored. înch. – [...]
[...] - ex. 2

EX. INSTANTA

10.04.2018

22p
plic.

Catre Tribunalul BACĂU –Secția de a II a Civila și de Contencios Administrativ și Fiscal
DREPTURI SALARIALE

Domnule Președinte,

Subsemnații **Danila Victor**(CNP: 1740604040036), domiciliat în Bacău, str. Letea 46/A/18 jud. Bacău, **Bogea Marius-Catalin** (CNP: 1760702040057), domiciliat în Bacău, str. George Bacovia 68/B/7, jud. Bacău, **Sova Carmen-Victoria** (CNP: 2600123040063), domiciliată în Bacău, Calea Moldovei 43, jud. Bacău, **Macalau Lucian**, (CNP 1660419044422), domiciliat în com.Manastirea Casin, jud Bacau, toti cu domiciliul procesual la Cabinet de avocat Cozma Valentin din Bacău, str. Războieni 11/D/1, jud. Bacău, persoana desemnată cu primirea actelor de procedură fiind avocat Cozma Valentin,

în contradicție cu pârâta:

- **Directia Generala de Protectie Interna (DGPI)**, Intrarea Răzoare nr.5, sector 6, București, cod poștal 060109

formulăm:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

1. stabilirea cuantumului salariului funcției de bază precum și al sporurilor subsemnaților în perioada 9.04.2015 până la pensionare, la nivelul maxim existent în cadrul **DGPI (fosta D.I.P.I.)** pentru salariații care au avut aceeași

CURTEA DE APÊL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM C.I.O. 100/1997
DATA
[Signature]

funcție/grad/treaptă și gradație și care și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții ca subsemnații.

2. obligarea pârâtei la plata actualizată a drepturilor salariale restante reprezentând contravaloarea diferenței dintre cuantumul salariului funcției de bază existent și cuantumul salariului funcției de bază stabilit la nivel maxim, potrivit pct. 1 din acțiune, aplicat începând cu data de 09.04.2015 (data intrării în vigoare a Lg 71/2015).

3. obligarea pârâtei la plata diferenței dintre cuantumul sporurilor primite și cuantumul sporurilor care ar fi trebuit să fi fost acordate, raportat la valoarea salariului funcției de bază lunar stabilit potrivit pct. 1 din acțiune, aplicat începând cu data de 09.04.2015

4. actualizarea sumelor stabilite la pct. 2 și 3 din acțiune cu indicele de inflație de la data plății efective.

5. cheltuieli de judecată.

MOTIVE

În fapt, subsemnații am fost politisti salariați ai D.L.P.I., actualmente reorganizată în D.G.P.I., până la îndeplinirea condițiilor de pensionare.

În data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 83/2014, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.

Prin Legea nr. 71/2015 au fost introduse noi reglementări, cu modificări și completări la OUG nr. 83/2014, printre care:

- **Art. 1 alin. (5¹)** din OUG nr. 83/2014 prevede: „Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte **instituții și autorități publice**, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de

bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Art. 5 alin. (1¹) din OUG nr. 83/2014 prevede: „Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.”

Numai că, până la aprobarea OUG nr. 83/2014 prin Legea nr. 71/2015, quantumul sporurilor a fost păstrat la nivelul anului 2009, neputând fi actualizate pentru personalul încadrat înainte de anul 2009 și nici acordate în mod similar personalului încadrat după anul 2009, întrucât legea nu prevedea această posibilitate.

Astfel, politistii care au avut în plata salariul de merit în luna decembrie 2009 au avut ulterior în salariul funcției de baza inclusă suma echivalentă acestui salariu de merit, creându-se astfel o discriminare între noi și cei care au fost plătiți la nivel maxim, deși desfășoară aceeași activitate. (Asemănător au stat lucrurile în cazul funcționarilor publici încadrați sau promovați după anul 2010, carora li s-a păstrat treapta a 3-a de salarizare, creându-se o discriminare între aceștia și cei care sunt încadrați la nivel maxim, deși desfășoară aceeași activitate).

Acordarea salariului de merit doar unor funcționari publici cu statut special ca și a gradațiilor la trecerea într-o treaptă superioară de vechime în muncă după anul 2010 a condus la diferențe salariale pentru aceeași gradație, datorită modului diferit de determinare a quantumului gradației, utilizându-se procente diferite după anul 2010 față de anul 2009 (creșterea cu 15% a drepturilor salariale prin Lg 285/2010).

S-a creat, prin prisma celor de mai sus, o situație discriminatorie, în sensul în care doi funcționari publici cu statut special, în speță polițiști, care sunt încadrați pe aceeași funcție/grad/treaptă și gradație au cuantumul salariului funcției de bază diferit, încălcându-se principiul egalității de tratament. Acest principiu este transpus normativ prin art 5 din Codul Muncii.

Situația discriminatorie s-a permanentizat, în opinia noastră până la zi întrucât fiecare act normativ care, până în prezent, a modificat Legea – cadru nr. 284/2010 (privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice) stabilea că personalul bugetar își păstrează salariul, în anul următor, la nivelul lunii decembrie din anul precedent.

Aceste diferențe discriminatorii au fost rezolvate prin Legea nr. 71/2015, dispunându-se ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice care au un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această prevedere se aplica și în cazul stabilirii cuantumului gradațiilor de care a beneficiat personalul care a avansat în gradație după anul 2010.

Dorim să menționăm și Decizia nr. 32 din 19.10.2015, pronunțată de ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în dosarul nr. 1329/1/2015. Prin această decizie, **în vigoare de la 09.02.2016**, instanța supremă dispune: „plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 **prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară**, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu **același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție** și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.

Mai mult, în dezlegarea unei chestiuni de drept, aceeași ICCJ prin dec.23/2016 a statuat ca „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art 1 al 5¹ din OUG 83/2014...aprobata cu modificari prin Lg 71/2015, sintagma -salarizat la acelasi nivel- are în vedere personalul din cadrul de lucru al Parlamentului, Consiliul Concurenței, Curtii de Conturi precum și din cadrul celorlate autorități și instituții publice enumerate la art 2 al 1 lit a din Legea-cadru

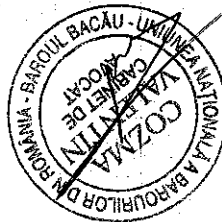
284/2010, privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice: nivelul de salarizare ce va fi avut in vedere in interpretarea si aplicarea aceleiasi norme este cel determinat prin aplicarea art 1 al 1 si 2 din OUG 83/2014, aprobata prin Lg71/2015, in cadrul aceleiasi autoritati sau institutii publice!"

Apreciem ca nu este normal ca subsemnatii sa fi avut drepturi salariale inferioare fata de alti colegi, care au ocupat aceeasi functie, grad profesional si, in definitiv, au desfasoarat aceeasi activitate ca si noi.

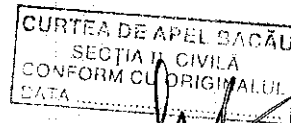
Mai mult, aceasta discriminare/inechitate salariala ne afecteaza si drepturile avute in vedere pentru stabilirea pensiei, fiind astfel de doua ori prejudiciati, de aici si interesul promovarii prezentei actiuni.

Pentru aceste considerente va solicitam admiterea cererii asa cum a fost formulata si cheltuieli de judecata.

Probe: Acte, Interogatoriu.

Domnului Președinte al Tribunalului Bacău

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ

Nesecret

Nr. 19284/24 din 06.11.2018

Exemplar nr. 1/2

Dosar nr. 947/110/2018
Termen: 08.11.2018

Către,

TRIBUNALUL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Domnului președinte

947/110/2018
09.11.2018 (lex)
AP. 22.11.2018 C&CC
18.08.11.2018 C&CC

Referitor la solicitarea dumneavoastră formulată la data de 05.10.2018 în dosarul nr. 947/110/2018, vă comunicăm următoarele:

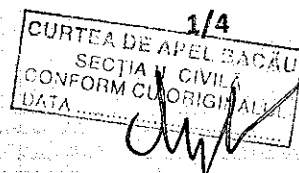
Potrivit art. 4 alin. (2) și alin. (3) din Anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul polițiștilor, „salariul lunar se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime și din alte drepturi salariale”, salariul funcției de bază fiind „compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă”.

După cum se observă, potrivit reglementărilor legale precizate, polițiștii nu beneficiază de salariul de bază ca element de salarizare specific acestei categorii de personal, fapt reținut de altfel și de către Înalta Curte de Casație și Justiție la pct. 70 din Decizia nr. 30/2016 privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996.

Legislația cadru a stabilit în mod distinct elementele salariale aferente fiecărei categorii de personal reglementate, astfel că funcționarii publici cu statut special

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

(polițiștii) și cadrele militare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au fost identificați în politicile salariale adoptate ca soluții legislative din 01.01.2010 și până în prezent după termenii specifici utilizați – „salariul de funcție/solda de funcție” ori „salariul funcției de bază/solda funcției de bază”¹

Precizăm că potrivit art. 36 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea”, iar în conformitate cu art. 37 alin. (1) din aceeași lege, „în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni”.

În consecință, în situația în care normele juridice care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu fac referire la termenii de specialitate aferenți elementelor salariale specifice funcționarilor publici cu statut special, polițiștilor, sau cadrelor militare, respectivele dispoziții legale nu sunt aplicabile acestor categorii de personal. Aplicarea conform căreia, dacă se utilizează termenul *salariul de bază* fără menționarea *salariului de funcție/soldei de funcție* ori *salariului funcției de bază/soldei funcției de bază*, politicile salariale vizează și polițiștii sau cadrele militare, este una inadmisibilă, deoarece se poate ajunge la o aplicare absurdă a legislației, care nesocotește principiile, scopurile și criteriile instituite de legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Spre exemplu, fără respectarea acestei diferențieri de aplicare prin raportare la termenii de specialitate utilizați de politicile salariale, se poate ajunge în situația în care polițiștii sau cadrele militare beneficiază de reglementările aplicabile tuturor celorlalte categorii de personal în salarizarea cărora întâlnim termenul *salariul de bază*, aplicând și toate creșterile și majorările prevăzute de lege pentru aceste categorii.

În acest context, este de menționat faptul că potrivit pct. 86 din Decizia ICCJ nr. 30/2016 *privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din OG nr. 27/1996*, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, „**salariul de bază în cazul polițiștilor este o noțiune care nu mai are corespondent în legislația actuală**”.

Această situație se menține și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr.

¹ art. 3 alin. (3) din anexa IV la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice; art. 3 alin. (2) și (3) din Anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice; art. 3 alin. (2) din Anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Nesecret

72

153/2017, care reglementează tot **noțiunea de salariu de funcție pentru polițiști și nu pe cea de salariu de bază.**

Din analiza prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 *privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice*, aprobată prin Legea nr. 71/2015, se observă că legiuitorul a identificat exact acele elemente distincte ale sistemelor de salarizare diferite astfel cum le-am menționat, prin utilizarea expresiei „**cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare**”, fiind identificate cu ușurință în această situație și categoriile de personal care fac obiectul măsurilor adoptate. Astfel, în situația în care legiuitorul dorește să facă o diferențiere a politicilor salariale acesta adoptă soluții legislative prin care **utilizează elemente de salarizare distincte fiecărei categorii de personal.**

În situația în care prevederile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu modificările și completările ulterioare, **ar fi aplicabile tuturor instituțiilor și autorităților publice**, și nu doar pentru personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și instituțiile asimilate din punct de vedere al salarizării cu acest aparat, acest fapt ar fi fost realizat, în opinia noastră, **prin modificarea corespunzătoare a alin. (1) și alin. (2) ale aceluiași articol din ordonanța de urgență și nu prin aprobarea unor norme derogatorii de la prevederile acestor alineate.**

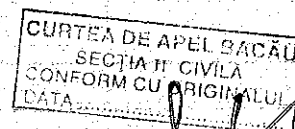
Așadar, legiuitorul a adoptat în perioada 2010-2018, în aplicarea legislației cadru de salarizare, politici salariale diferite pentru categoriile de personal cuprinse în această legislație cadru, diferențierea normativă fiind evidențiată prin utilizarea în aceste politici salariale a elementelor specifice de salarizare pentru fiecare categorie de personal (salariul de bază, solda funcției de bază/solda de funcție, salariul funcției de bază/salariul de funcție), fapt pentru care este contrar acestei legislații cadru ca o soluție legislativă aplicabilă expres pentru personalul care beneficiază de salariul de bază să fie extinsă în aplicare de către instanța de judecată și altor categorii de personal (personal militar și polițiști) care nu au reglementat în sistemul de salarizare acest element salarial.

Precizăm de asemenea că, nici prin Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 referitoare *la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹)-(1⁴) din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare*, nu au fost făcute astfel de referiri pentru extinderea aplicării prevederilor art. 3¹ alin. (1) din

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

3/4

OUG nr. 57/2015 la alte categorii de personal decât cele care beneficiază de un salariu de bază.

De adăugat faptul că, potrivit art. 5 alin. (1) și alin. (3) din Anexa VII la Legea - cadru nr. 284/2010, funcțiile cadrelor militare și ale polițiștilor sunt prevăzute la nivelul unităților cu elemente salariale de încadrare unitare pentru aceeași funcție, *„în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, precum și cu eșalonul la care se desfășoară activitatea”*, fără să mai existe interval al elementului între un minim și un maxim, astfel că fluctuațiile nivelului salarial sunt generate de parametrii individuali (grad, comandă etc.) sau de detaliile tehnice aferente condițiilor de muncă (muncă de noapte, în repaus săptămânal, condiții grele de muncă).

În ceea ce privește acordarea gradațiilor, începând cu data de 01.01.2010, conform art. 11 alin. (1) din Anexa IV la Legea - cadru nr. 330/2009 și art. 11 alin. (1) din Anexa VII la Legea - cadru nr. 284/2010, în raport cu timpul servit în calitate de polițiști, aceștia au dreptul la I - VII gradații, care se acordă din 3 în 3 ani.

Astfel, reclamanților li s-au acordat gradații din 3 în 3 ani, în raport cu timpul servit în calitate de polițiști, după cum urmează:

- colonelul (r) Dănăilă Victor a beneficiat în perioada 09.04.2015 - 31.07.2016 de gradația a VI-a, iar cu data de 01.08.2016, i s-a acordat gradația a VII-a;
- colonelul (r) Boga Marius-Cătălin a beneficiat în perioada 09.04.2015 - 31.07.2015 de gradația a IV-a, iar cu data de 01.08.2015, i s-a acordat gradația a V-a;
- colonelul (r) Șova Carmen-Victoria a beneficiat în perioada 09.04.2015 - 31.03.2016 de gradația a VII-a;
- colonelul (r) Măcălău Lucian a beneficiat în perioada 09.04.2015 - 31.03.2016 de gradația a VII-a.

Cu deosebită stimă,

DIRECTOR GENERAL

Mihai MARCULESCU

Nesecret

ROMANIA

TRIBUNALUL BACĂU

SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 947/110/2018

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 08 Noiembrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE Oana Georgeta Pînzaru

Grefier Ana Ofelia Bîșcă

Pe rol judecarea cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii DANILA VICTOR, BOGEA MARIUS CĂTĂLIN, SOVA CARMEN VICTORIA și MACALAU LUCIAN în contradictoriu cu pârât DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari.

Desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio în conformitate cu dispozițiile art.231 alin.4C.p.c.

La apelul nominal făcut în ședința publică cauza fiind luată la ordine a răspuns av. Cozma Valentin pentru reclamantii, lipsă fiind pârâta .

Procedura legal îndeplinită.

S-a expus referatul oral asupra cauzei de către grefierul de ședință prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, mențiuni privitoare la îndeplinirea procedurii de citare și stadiul procesual, se învederează faptul că procedura este legal îndeplinită cu părțile.

La interpelarea instanței, apărătorul reclamantilor arată că a primit precizările formulate de către pârât, menționând faptul că prin aceste precizări, pârâta nu a răspuns la nicio întrebare dintre cele pe care le-a adresat instanța.

Nu a răspuns cu privire la salariul de funcții al reclamantilor având în vedere faptul că la acest salariu se raportează toate celelalte cererii, inclusiv gradațiile, sporurile ce sunt sau nu proporționale în raport de salariul de funcții, nu a dat informațiile necesare pentru soluționarea prezentei spețe, sens în care solicită revenirea cu o nouă adresă de a comunica salariile reclamantilor.

Se arată faptul că reclamantii au avut calitatea de ofițeri la Serviciul de contrainformații, iar salariile lor fiind confidențiale și nu pot depune la dosar aceste înscrisuri pentru a se face o comparație pentru a se lămurii instanța, motiv pentru care reiterează instanței solicitarea de a se revenii cu adresă către pârâtă.

La interpelarea instanței cu privire la cauza diferențelor salariale ale reclamantilor apărătorul reclamantilor arată că diferența principală a rezultat din neincluderea salariului de merit, acesta fiind momentul când nu au mai fost incluse sporurile în salariu fiind înlăturate prin Legea nr.330/2009 în salariul funcției de bază.

Față de neincluderea salariului de merit s-au perpetuat diferențele salariale între reclamantii și colegii lor iar sursa inechității pornește de la neacordarea salariului de merit sau acordarea salariului de merit pentru anumiți salariați care au rămas în mod permanent cu același salariu dat fiind reiterările din legile salarizării, explicații ce rezultă din întâmpinarea formulată de către pârât.

Sustine apărătorul reclamantilor faptul că, în situația în care instanța este lămurită și nu se impune revenirea cu adresă solicită acordarea cuvântului pe fondul cauzei.

Raportat la precizările reclamantului cât și la precizările formulate de către pârâtă prin întâmpinare referitoare la modul de acordare a salariului de merit cât și prin adresa trimisă pentru acest termen, instanța apreciază că nu se impune revenirea la autoritate fiind lămurită împrejurarea de fapt necesară soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța declară dezbaterile închise și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Apărătorul reclamanților solicită acordarea cheltuielilor de judecată urmând a fi depuse la dosarul cauzei până la sfârșitul dezbaterilor.

Pe fondul cauzei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, solicitând a se observa că din întâmpinare rezultă faptul că reclamanții au avut calitatea de funcționari publici cu statut special respectiv, polițiști la Serviciul contrainformații în conformitate cu dispozițiile Legii nr.71/2015 care a fost adoptată de către legiuitor pentru modificarea O.U.G nr.83/2014 prin care s-a corectat de către legiuitor anumite chestiuni legate de discriminarea salarială între cei care au avut și cei care nu au avut în plată salariul de merit la sfârșitul anului 2009. Se mai arată faptul că reclamanții nu beneficiau de acest salariu, deși aveau aceleași atribuții cu colegii lor, nu au avut un salariu mai mic decât aceștia.

Prin legea ce a fost invocată ca și temei de drept, legiuitorul a încercat să îndrepte această chestiune care nu a fost pusă în aplicare de către operatorul secundar de credite, iar motivul pentru care nu s-a conformat în acest sens, ar fi fost existența unui ordin secret emis de M.A.I., înscris ce a fost vizualizat de către magistrați în cameră de consiliu, iar un ordin nu poate să înfrângă o lege, un ordin fiind dat în executarea unei legi.

Solicită a se observa că prin întâmpinarea formulată, pârâta recunoaște faptul că reclamanții nu au beneficiat de salariu de merit, beneficiind doar 2 reclamanții de plățile compensatorii realizate de către legiuitor la nivelul anului 2017, iar între timp reclamanții s-au pensionat, iar o parte din ei nu au mai avut posibilitatea să-și recupereze sumele. Se mai arată faptul că în intervalul aprilie 2015-2016 reclamanții nu au încasat un salariu legal cu colegii lor.

Față de aceste considerente solicită admiterea acțiunii, solicitând amânarea pronunțării pentru a formula concluzii scrise și pentru a se atașa practică judiciară.

Instanța declară dezbaterile închise și amână pronunțarea la solicitarea reclamanților prin apărător pentru a formula concluzii scrise.

TRIBUNALUL,

Pentru a permite părților să formuleze concluzii scrise;

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 22.11.2018 pentru a permite părților să formuleze concluzii scrise.

Pronunțată în ședința publică, azi, 08 Noiembrie 2018

Președinte,
Oana Georgeta Pinzaru

Grefier,
Ana Ofelia Bîscă

"Operator 7248. Confidențial, date cu caracter personal prelucrate în conformitate cu prevederile din Legea nr. 677/2001"

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 956/2018
Ședința publică de la 22 Noiembrie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE Oana Georgeta Pînzaru
Grefier Ana Ofelja Bîșcă

La ordine a venit spre soluționare judecarea cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii DANILA VICTOR, BOGEA MARIUS CĂTĂLIN, SOVA CARMEN VICTORIA și MACALAU LUCIAN în contradictoriu cu pârât DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 08.11.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, ce face parte integrantă din prezenta, când pentru a permite părților să formuleze concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea pentru termenul din 22.11.2018, când la termenul de astăzi instanța a hotărât următoarele;

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cererii de chemare în judecată de față reține următoarele:

OBIECT: Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii DANILA VICTOR, BOGEA MARIUS CĂTĂLIN, SOVA CARMEN VICTORIA, MACALAU LUCIAN înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 10.04.2018, sub nr. de dosar 947/110/2018 a solicitat obligarea pârâtei DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ la stabilirea cuantumului salariului funcției de bază și al sporurilor în perioada 09.04.2015 până la pensionare la nivelul maxim existent în cadrul DGPI pentru salariații care au avut aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții, plata actualizată a drepturilor salariale restante reprezentând diferența dintre cuantumul salariului funcției de bază existent și cuantumul funcției de bază stabilit la nivel maxim, plata diferenței dintre cuantumul sporurilor primite și cuantumul sporurilor care ar fi trebuit să fie acordate, raportat la valoarea salariului funcției de bază stabilit la punctul 1, actualizarea cu indicele de inflație.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a arătat că au fost polițiști salariați ai pârâtei, iar la data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea 71/2015, act normativ care a stabilit că personalul din instituții va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Reclamantii au arătat că polițiștii care au avut în plată salariul de merit în luna decembrie 2009 au beneficiat de salariul de merit în salariul funcției de bază, creându-se astfel discriminare între funcționari. Reclamantii au invocat considerentele deciziei nr 32/19.10.2015 și ale Deciziei nr 23/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

APĂRĂRILE PÂRÂTEI:

Prin întâmpinarea formulată s-a solicitat respingerea acțiunii, arătând că din evidențele de resurse umane rezultă că reclamantei Șova Carmen Victoria i-au încetat raporturile de serviciu la 31.03. 2016, reclamantului Măcălău Lucian la data de 31.05.2016, reclamantului Dănilă Victor la 16.12.2016, iar reclamantului Boga Marius Cătălin la 20.12.2016. Pârâta a indicat că dispozițiile articolului 5 alineat 1¹ din OG 83/2014 se aplică numai cu privire la personalul instituțiilor și autorităților publice care beneficiază de salarii de bază, acesta fiind un element de salarizare care face parte din sistemul de salarizare al personalului civil și nu al

polițiștilor. Cu privire la salariul de merit pârâta a menționat că începând cu anul 2011 salariul de merit nu a mai fost acordat ca element salarial distinct, sumele fiind incluse doar în cazul persoanelor beneficiare aflate în plată la data de 31.12.2009. A mai arătat că prin OUG 20/2016 s-a creat temeiul juridic pentru acordarea acestuia pentru viitor, reclamantii Dănilă Victor și Boga Marius beneficiind de 50% din salariul de merit.

ANALIZA INSTANȚEI:

Cu privire la fondul cauzei:

Analizând cererea reclamantilor, prin prisma motivelor invocate, a probelor administrate și a legislației incidente, instanța apreciază că este întemeiată, refuzul exprimat de autoritatea publică fiind nejustificat.

Instanța reține faptul că reclamantii au avut calitatea de polițiști, fiind încadrați în cadrul Direcției Generale de Protecție Internă (doamna Șova Carmen Victoria până la data de 31.03.2016, domnul Măcălău Lucian până la data de 31.05.2016, domnul Dănilă Victor până la 16.12.2016, domnul Boga Marius Cătălin până la 20.12.2016). Din analiza motivelor de fapt și drept invocate, instanța apreciază că acțiunea cu care a fost investită este o acțiune în realizare, prin care reclamantii urmăresc obligarea pârâtului la stabilirea și plata drepturilor salariale la nivelul maxim existent în cadrul autorității publice pârâte, cu eliminarea diferențelor existente între salariile funcției de bază rezultate din neacordarea salariului de merit.

Scopul urmărit de părți este acela de înlăturare a diferențelor salariale între funcționarii publici care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și aplicarea aceluiași sistem de salarizare pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică, astfel încât va analiza temeinicia pretențiilor prin prisma verificării caracterului justificat/nejustificat al refuzului de includere a sumei reprezentate de salariul de merit.

În drept, potrivit dispozițiilor articolului 5 din O.U.G. nr.83/2014

"(1^1) Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același cuantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării."

În ceea ce privește noțiunea de nivel de salarizare pentru funcții similare, instanța observă că textul articolului 5 alineat 1¹ stabilește în mod clar faptul că se are în vedere atât cuantumul de salarizare stabilit pentru o persoană cu același grad profesional, aceeași tranșă de vechime cât și sumele aferente sporurilor, dacă sunt îndeplinite condițiile de studii, de vechime și de desfășurare a activității.

Scopul introducerii textului alineatului 1¹ a fost acela de a crea cadrul necesar înlăturării diferențelor salariale între funcționarii publici care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și aplicarea aceluiași sistem de salarizare pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică, domeniul de aplicare al textului cuprinzând întregul personal plătit din fonduri publice, inclusiv polițiștii.

Stabilirea domeniului de aplicare al legii în sensul indicat este susținut și de Decizia 23/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea chestiunii prealabile referitoare la interpretarea sintagmei salariat la același nivel cuprinsă în articolul 1 din același act normativ, instanța statuând că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 5¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate

82
de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”.

De asemenea Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 794/2016 a statuat că „din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și **tratamentul juridic aplicabil - salariul de bază/indemnizația de încadrare - trebuie să fie același**, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite.”

Instanța mai reține că Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea cererii de dezlegare a chestiunii de drept referitoare la acordarea sumelor compensatorii reprezentând contravaloarea sporului de doctorat „**au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.**”, considerentele deciziei nr. 21/2016, fiind în sensul că „nu poate fi acceptată o situație defavorabilă în ceea ce privește personalul care, începând cu anul 2011, îndeplinește condițiile necesare pentru a-i fi inclusă în salariu suma compensatorie de 15% din salariul de bază, comparativ cu personalul care, în anul anterior, era astfel salarizat. Pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională.” 16 47

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a subliniat faptul că salariul cuvenit unui funcționar public reprezintă un element exclusiv statutar al regimului juridic sub care este plasat acest angajat al sistemului instituțional al administrației de stat, neputând face obiectul unor eventuale negocieri purtate între acesta și o autoritate publică, fiind stabilit, în mod unilateral de către autoritatea publică angajatoare, în limitele și condițiile prevăzute de lege. Curtea a recunoscut marja de apreciere a statului în ceea ce privește sumele plătite angajaților din bugetul de stat, apreciind că statul poate introduce, suspenda sau anula plata unor asemenea sporuri, făcând modificările legislative necesare. Totuși, dacă printr-o dispoziție legală în vigoare se stabilește plata unor sporuri și condițiile pentru aceasta au fost îndeplinite, autoritățile nu pot, în mod deliberat, să amâne plata lor, atâta vreme cât dispozițiile legale sunt în vigoare.” (Hotărârea Kechko c. Ucrainei din 8 noiembrie 2005).

Instanța reține faptul că refuzul autorității pârâte de plată a sumei compensatorii este justificat de modalitatea de acordare a acestui beneficiu la nivelul anului 2009, drepturile fiind recunoscute doar persoanelor cărora li s-a inclus acest element în salariul funcției de bază în luna decembrie 2009. Salariul de merit a fost reglementat de OG 6/2007 și OUG 1/2009 pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată, iar după intrarea în vigoare a Legii 284/2010 a fost inclus cu titlu de sumă compensatorie în salariul funcției de bază în vederea păstrării cuantumului drepturilor salariale avute de funcționarii publici anterior acestui moment. Se observă faptul că începând cu anul 2011 autoritatea a inclus în salariul funcției de bază sumele compensatorii reprezentând salariul de merit doar pentru funcționarii care s-au bucurat de acest beneficiu în luna decembrie 2009, acesta fiind singurul element verificat de pârâtă, fără a se mai examina caracterul deosebit al activității prestate sau perioada de recunoaștere a dreptului, neoferind nicio justificare obiectivă pentru aplicarea tratamentului diferențiat pentru restul personalului.

Având în vedere modul de reglementare a beneficiului invocat, și îndeplinirea condițiilor de desfășurare a activității în aceleași condiții, instanța apreciază că refuzul autorității este nejustificat, fiind exprimat cu exces de putere, legea nelăsând un drept de apreciere asupra modului de acordare, pârâta având obligația de includere a sumei compensatorii în salariul funcției de bază. Modul distinct de definire a drepturilor salariale ale polițiștilor nu constituie un argument pentru neîndeplinirea obligației de uniformizare a salariilor, scopul actului normativ fiind acela de aplicare a aceluiași sistem de salarizare

pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică, indiferent de categoria de funcționari publici din care face parte. Decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 30/2016 invocată de pârâtă în susținerea apărării nu neagă dreptul polițiștilor de a fi salariați la același nivel, considerentele fiind în sensul calculării drepturilor salariale ale polițiștilor față de salariul funcției de bază. Instanța apreciază că argumentele pârâtei contravin voinței legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente.

Față de aceste aspecte, instanța va admite în parte acțiunea și va obliga pârâtul să includă în salariul funcției de bază a sumei compensatorii aferente salariului începând cu data de 9.04.2015 și până la încetarea raporturilor juridice, și să plătească diferența rezultată. Apărările referitoare la recunoașterea acestui beneficiu pentru reclamantii Dănilă Vucor și Bogea Marius Cătălin nu conduc la respingerea pretențiilor întrucât plata s-a realizat doar în proporție de 50 % începând cu luna august 2016, egalizarea nefiind realizată la nivel maxim, rămânând o diferență între veniturile obținute de restul colegilor.

Instanța apreciază ca întemeiat și capătul de cerere referitor la actualizarea sumelor de bani cu indicele de inflație, pentru acoperirea prejudiciului suferit de parte prin neplata la termen a dreptului salarial, scopul actualizării cu indicele de inflație fiind menținerea valorii reale a obligației monetare la data efectuării plății, având caracter compensatoriu (damnum emergens).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea formulată de către reclamantii DANILA VICTOR (CNP 1740604040036), BOGEA MARIU CĂTĂLIN, (CNP 1760702040057), SOVA CARMEN VICTORIA, (CNP 2600123040063) și MACALAU LUCIAN, (CNP 1660419044422), reclamantii cu domiciliul ales la Cabinet av. Cozma Valentin din mun. Bacău, str. Războieni, nr.11, sc.D, ap.1, jud.Bacău în contradictoriu cu pârât DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ, cu sediul în București, sector 6, str. Intrarea Răzoare, nr.5.

Obligă pârâtul la includerea în salariul funcției de bază a reclamantilor a sumei compensatorii aferente sporului de merit începând cu data de 9.04.2015 și până la data de 31.03.2016 în ceea ce privește reclamanta SOVA CARMEN VICTORIA, începând cu data de 09.04.2015 și până la data de 31.05.2016 în ceea ce privește reclamantul MACALAU LUCIAN, începând cu data de 09.04.2015 și 16.12.2016 în ceea ce privește reclamantul DANILA VICTOR, începând cu data de 09.04.2015 și până la data de 20.12.2016 în ceea ce îl privește pe reclamantul BOGEA MARIU CĂTĂLIN și la plata diferențelor salariale rezultate, actualizate cu rata inflației și dobândă legală aferentă.

Respinge cererea de acordare a cheltuielilor de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cale de atac care se va depune la Tribunalul Bacău, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată în ședința publică, azi, 22 Noiembrie 2018.

Președinte,
Oana Georgeta Pînzaru

Grefier,
Ana Ofelia Bîscă

Red/tehored sent. Jud.O.P 14.12.2018
A.B. 7 ex 17.12.2018 com. 18.12.2018

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ

1001/2019
Re curs contencios
Cu dos nr. 947/110/2018
Cf. Bacău
[Signature]

Nesecret

Nr. 2242/1 din 09.01.2019

Exemplar nr. _____

Dosar nr. 947/110/2018

Către,

09 IAN. 2019

TRIBUNALUL BACĂU (1 ep.)
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Domnului președinte

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ, cu sediul în municipiul București,
Intrarea Răzoare nr. 5, Sector 6, în calitate de pârât în dosarul civil nr. 947/110/2018,
în contradictoriu cu reclamanții Dănilă Victor, Boga Marius-Cătălin, Șova Carmen-
Victoria și Măcălău Lucian, în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului
administrativ, și art. 483 și urm. Cod pr. civ., formulează prezentul

RECURS

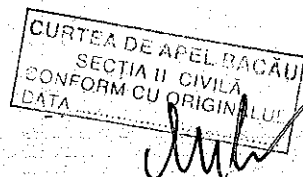
Împotriva Hotărârii Civile nr. 956 din data de 22.11.2018, pronunțată de
Tribunalul Bacău în dosarul nr. 947/110/2018, în temeiul motivului de casare
prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Cod pr. civ., când hotărârea a fost dată cu
încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

Apreciem faptul că instanța a pronunțat hotărârea civilă dată în fond cu
aplicarea în mod greșit a normelor de drept material cuprinse de art. 1 alin. (5¹) din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

1/8

4

din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015, având în vedere următoarele considerente:

În anul 2010, odată cu trecerea la noul sistem de salarizare, pe baza reconstrucției salariale, prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, singurul principiu care asigura stabilitate în întreg sistemul bugetar, convenit de altfel și cu partenerii sociali care au participat la elaborarea actului normativ respectiv, era cel conform căruia trecerea de la vechiul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare, de la salarizarea asigurată în baza unui legislații speciale la salarizarea unitară, să se facă astfel încât nicio persoană aflată în plată să nu înregistreze o diminuare a drepturilor salariale de care beneficia la data de 31.12.2009.

Principiul enunțat mai sus a fost preluat în cadrul legii-cadru la art. 7 alin. (2), prevederile alin. (5) al art. 30 din respectivul act normativ întărind de asemenea acest aspect – „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009”, iar dispozițiile respective nu făceau nicio distincție în ceea ce privește elementele componente ale salariului avut în luna decembrie 2009, singura obligație referindu-se la menținerea integrală a acestuia.

Potrivit alin. (5) al art. 30 din legea-cadru, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare vor fi cele corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acestea potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, a soldei la funcția de bază sau, după caz, la indemnizația lunară de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.”

Ulterior, la data de 27.01.2010, a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, act normativ care, la art. 5 alin. (1), stipula faptul că „începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

2/8

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA.....

a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă **cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta**, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuantumi de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009."

Dispozițiile respective nu făceau, după cum se observă, nicio distincție în ceea ce privește elementele componente ale salariului avut în luna decembrie 2009, singura obligație referindu-se la menținerea integrală a acestuia.

Conform pct. 1 din Nota la anexa nr. IV/1A la Legea-cadru nr. 330/2009, în coeficienții de ierarhizare minimi și maximi corespunzători salariilor/soldelor funcțiilor de bază ai funcționarilor publici cu statut special - polițiști, respectiv ale cadrelor militare, erau cuprinse solda/salariul de merit, indemnizația de dispozitiv/sporul de misiune permanentă, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate și sporul de fidelitate.

Conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu ordonanța de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă **o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu** care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.

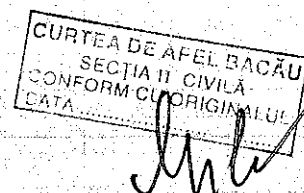
În consecință, conform regulilor instituite prin art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 4 alin. (4), art. 5 alin. (1) și (3), art. 6 alin. (1) și (3) și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, s-a urmărit, **în măsura în care activitatea personalului se desfășoară în aceleași condiții**, menținerea cuantumurilor drepturilor salariale avute la 31 decembrie 2009, indiferent din ce sume erau constituite (sporuri, indemnizații, alte drepturi etc.).

Legile anuale de aplicare etapizată a Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anii 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 (Legea nr.

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

3/8

283/2011; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015), nu mai fac absolut nicio trimitere la elemente salariale, ci doar la cuantumurile acestora.

În ceea ce privește raționamentul reclamantilor cu privire la aplicabilitatea în speță a prevederilor Legii nr. 71/2015, învedereăm onoratei instanțe următoarele:

Art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015, prevede că „**prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții**”.

Se constată, așadar, că excepția prevăzută de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu modificările și completările ulterioare, se referă doar la categoria personalului civil, beneficiar al salariilor de bază potrivit alin. (1).

În condițiile în care soluțiile legislative cuprinse la art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, au fost adoptate prin excepție de la art. 1 alin. (1) și alin. (2), respectiv art. 1 alin. (1) din aceleași ordonanțe de urgență, este clar faptul că aplicarea soluției legislative nu se poate realiza decât în sfera situațiilor pentru care s-a creat excepția, adică, în acest caz, pentru situația personalului plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază”, în consecință, soluțiile legislative anterior menționate **nu pot fi aplicate în situația polițistilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.**

Potrivit art. 4 alin. (2) și alin. (3) din Anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul polițistilor, „**saleriul lunar se compune din saleriul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, și din alte drepturi salariale**”, salariul funcției de bază fiind „**compus din saleriul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă**”.

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

4/8

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II - CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA

[Signature]

După cum se observă, potrivit reglementărilor legale precizate, polițiștii nu beneficiază de salariul de bază ca element de salarizare specific acestei categorii de personal, fapt reținut de altfel și de către Înalta Curte de Casație și Justiție la pct. 70 din Decizia nr. 30/2016 privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996.

Legislația cadru a stabilit în mod distinct elementele salariale aferente fiecărei categorii de personal reglementate, astfel că funcționarii publici cu statut special (polițiștii) și cadrele militare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au fost identificați în politicile salariale adoptate ca soluții legislative din 01.01.2010 și până în prezent după termenii specifici utilizați – „salariul de funcție/solda de funcție” ori „salariul funcției de bază/solda funcției de bază”¹

Precizăm că potrivit art. 36 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea”, iar în conformitate cu art. 37 alin. (1) din aceeași lege, „în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni”.

În consecință, în situația în care normele juridice care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu fac referire la termenii de specialitate aferenți elementelor salariale specifice funcționarilor publici cu statut special, polițiștilor, sau cadrelor militare, respectivele dispoziții legale nu sunt aplicabile acestor categorii de personal.

Aplicarea conform căreia, dacă se utilizează termenul *salariul de bază* fără menționarea *salariului de funcție/soldei de funcție* ori *salariului funcției de bază/soldei funcției de bază*, politicile salariale vizează și polițiștii sau cadrele militare, este una inadmisibilă, deoarece se poate ajunge la o aplicare absurdă a legislației, care nesocotește principiile, scopurile și criteriile instituite de legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

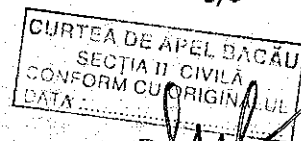
Spre exemplu, fără respectarea acestei diferențieri de aplicare prin raportare la termenii de specialitate utilizați de politicile salariale, se poate ajunge în situația în care polițiștii sau cadrele militare beneficiază de reglementările aplicabile tuturor celorlalte categorii de personal în salarizarea cărora întâlnim termenul *salariul de bază*, aplicând și toate creșterile și majorările prevăzute de lege pentru aceste categorii.

¹ art. 3 alin. (3) din anexa IV la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice; art. 3 alin. (2) și (3) din Anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice; art. 3 alin. (2) din Anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrareă Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

5/8

8

În context, este menționat faptul că potrivit pct. 86 din Decizia ICCJ nr. 30/2016 privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din OG nr. 27/1996, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, **salariul de bază în cazul polițiștilor este o noțiune care nu mai are corespondent în legislația actuală.**

Această situație se menține și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, care reglementează tot **noțiunea de salariu de funcție pentru polițiști și nu pe cea de salariu de bază.**

Din analiza art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015, se observă că legiuitorul a identificat exact acele elemente distincte ale sistemelor de salarizare diferite astfel cum le-am menționat, prin utilizarea expresiei „**cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare**”, fiind identificate cu ușurință în această situație și categoriile de personal care fac obiectul măsurilor adoptate. Astfel, în situația în care legiuitorul dorește să facă o diferențiere a politicilor salariale acesta adoptă soluții legislative prin care **utilizează elemente de salarizare distincte fiecărei categorii de personal.**

În situația în care prevederile art. 1 alin. (5)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu modificările și completările ulterioare, **ar fi aplicabile tuturor instituțiilor și autorităților publice**, și nu doar pentru personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și instituțiile asimilate din punct de vedere al salarizării cu acest aparat, acest fapt ar fi fost realizat, în opinia noastră, **prin modificarea corespunzătoare a alin. (1) și alin. (2) ale aceluiași articol din ordonanța de urgență și nu prin aprobarea unor norme derogatorii de la prevederile acestor alineate.**

În continuarea argumentului prezentat anterior, precizăm faptul că printr-o intervenție legislativă ulterioară Legii nr. 71/2015, legiuitorul a redus discrepanța salarială pentru categoria personalului militar și a polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special, prin reglementarea, începând cu 01.08.2016, respectiv 01.08.2017, a cuantumului aferent sporului soldei/salariului de merit. Aici, avem în vedere dispozițiile art. 3¹ alin. (5) din OUG nr. 57/2015, potrivit căroră, „**prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor din aceeași instituție sau autoritate publică, în soldele de funcție/salarile de funcție în care nu sunt cuprinse sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009 se include 50% din cuantumul sumei compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit în plată la nivelul anului 2009.**”

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

6/8

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA

9

Astfel, a fost realizată o măsură cu caracter compensatoriu de natură a înlătură inechitățile salariale existente între categorii similare de personal, aspect care, în interpretarea instanței de fond cu privire la dispozițiile OUG nr. 83/2014, aprobată cu modificările și completările ulterioare, ar fi redundant.

Mai mult decât atât, potrivit art. 3¹ alin. (5) din OUG nr. 57/2015, „Începând cu luna august 2016, personalul care deține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, beneficiază de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor (...).”

Prin urmare, în opinia noastră, măsurile adoptate prin OUG nr. 57/2015 (avem în vedere inclusiv terminologia utilizată de legiuitor pentru categoria determinată de personal, respectiv solde de funcție/salarii de funcție) sunt de natură să demonstreze fără echivoc faptul că măsurile salariale adoptate prin Legea nr. 71/2015 nu au avut un caracter general aplicabil tuturor categoriilor de personal, astfel cum în mod eronat a reținut instanța de fond.

Așadar, legiuitorul a adoptat în perioada 2010-2018, în aplicarea legislației cadru de salarizare, politici salariale diferite pentru categoriile de personal cuprinse în această legislație cadru, diferențierea normativă fiind evidențiată prin utilizarea în aceste politici salariale a elementelor specifice de salarizare pentru fiecare categorie de personal (salariul de bază, solda funcției de bază/solda de funcție, salariul funcției de bază/salariul de funcție), fapt pentru care este contrar acestei legislații cadru ca o soluție legislativă aplicabilă expres pentru personalul care beneficiază de salariul de bază să fie extinsă în aplicare de către instanța de judecată și altor categorii de personal (personal militar și polițiști) care nu au reglementat în sistemul de salarizare acest element salarial.

Precizăm de asemenea că, nici prin Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1⁴)-(1⁴) din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, nu au fost făcute astfel de referiri pentru extinderea aplicării prevederilor art. 3¹ alin. (1) din OUG nr. 57/2015 la alte categorii de personal decât cele care beneficiază de un salariu de bază.

În considerarea tuturor aspectelor prezentate, vă rugăm să admiteți recursul și să casați Hotărârea Civilă nr. 956/2018 dată de către instanța de fond, iar în rejudecare să respingeți cererea reclamantilor ca neîntemeiată.

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax: 021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

7/8

10

În drept, ne întemeiem cererea pe dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004, ale art. 483 Cod pr. civ. și următoarele, ale art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod pr. civ.

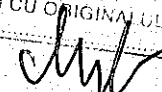
Potrivit dispozițiilor Legii nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, prezenta cerere este scutită de plata taxei de timbru.

În temeiul dispozițiilor art. 223 alin. (3) coroborate cu prevederile art. 411, alin. (1) pct.2 din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea cauzei și în lipsa reprezentantului instituției noastre.

Depunem prezenta cerere de recurs în două exemplare, din care unul pentru comunicare și unul pentru instanță.

Cu deosebită considerație,

DIRECTOR GENERAL
General de brigadă
Mihail MARCULESCU

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA:

Nesecret

DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
Intrarea Răzoare, nr. 5, Sector 6, 060109 - București - România
Tel/fax:021 311 13 53; office@dgpi.ro, www.dgpi.ro

8/8

Catre Curtea de Apel BACĂU –Sectia de a II a Civila si de Contencios Administrativ si Fiscal

Dosar nr .947/110/2018

Domnule Președinte,

Subsemnații **Dănilă Victor** (CNP: 1740604040036), domiciliat în Bacău, str. Letea 46/A/18 jud. Bacău, **Bogea Marius-Ciprian** (CNP: 1760702040057), domiciliat în Bacău, str. George Bacovia 68/B/7, jud. Bacău, **Șova Carmen-Victoria** (CNP: 2600123040063), domiciliată în Bacău, Calea Moldovei 43, jud. Bacău, Macalău Lucian, (CNP 1660419044422), domiciliat in com.Manastirea Casin, jud Bacau, toți cu domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat Cozma Valentin din Bacău, str. Războieni 11/D/1, jud. Bacău, persoana desemnată cu primirea actelor de procedură fiind avocat Cozma Valentin,

în contradictoriu cu recurenta-pârâta:

- Directia Generala de Protectie Interna (DGPI), Intrarea Răzoare nr.5, sector 6, București, cod poștal 060109,

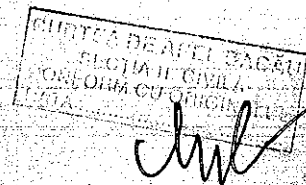
in temeiul art.491 CPC și 488 al. 1 pct. 6 si pct.8 CPC, formulăm:

INTÂMPINARE și CERERE DE RECURS INCIDENT

cu privire la s.civ.956/2018, pronunțată în dosarul sus-arătat.

Sub aspectul întâmpinării, vă solicităm respingerea cererii de recurs formulată de DGIPI, având în vedere faptul ca aceasta este nefondată.

Principalul motiv de recurs invocat este acela ca 'actul normativ -Lg 71/2015, prin care a fost aprobată OUG 83/2014, nu s-ar adresa polițiștilor (funcționari publici cu statut special), ci doar personalului civil din cadrul autorităților publice.

Acest motiv nu poate fi primit raportat la dec.23/2016 ICCJ, pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept, prin care a statuat că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 al. 5¹ din OUG 83/2014...aprobăaă cu modificări prin Lg 71/2015, sintagma -salarizat la același nivel- are în vedere personalul din cadrul de lucru al Parlamentului, Consiliul Concurenței, Curții de Conturi precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate la art 2 al 1 lit a din Legea-cadru 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice: nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea art. 1 al. 1 și 2 din OUG 83/2014, aprobată prin Lg71/2015, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.”

Astfel, ICCJ a lămurit atât cine sunt destinatarii actului normativ, între care ne regăsim și subsemnații, cât și modul concret de stabilire a nivelului de salarizare maxim.

Pe cale de consecință, motivul principal de recurs al recurentei DGIPI este nefondat.

În ceea ce privește motivul de recurs referitor la terminologia specifică a denumirii salariului, acesta nu poate fi primit, în primul rând deoarece, în perioada solicitată, denumirea folosită de lege era ”salariul funcției de bază”, ce apărea inclusiv pe fluturașul de salariu, înlocuită prin adoptarea Lg 153/2017 cu denumirea ”salariul de funcție”.

După, cum statuează CA Bacău în dec.civ. 1095/2018, ”folosirea unei terminologii disticte în reglementarea noțiunii de salariu...nu poate conduce la eludarea voinței legiuitorului exprimate fără echivoc prin Lg 71/2015, în sensul eliminării tuturor inegalităților existente între personalul care ocupă aceleași funcții...”.

Pentru aceste considerente apreciem recursul DGIPI ca fiind nefondat.

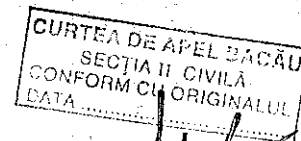
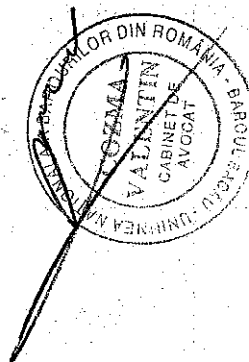
Sub aspectul cererii subsemnatilor de recurs incident, invocăm art. 488 al.1 pct 6 cu privire la respingerea cererii de acordare a cheltuielilor de judecată.

Chitanța cu onorariul avocațial a fost depusă la dosar pentru dovedirea cheltuielilor de judecată, însă instanța de fond a respins cererea privind acordarea acestora fără să arate și motivul ce a stat la baza acestei soluții.

Cu privire la determinarea sumelor ce urmează să fie incluse în salariul de funcție, deși prin acțiune am solicitat ca acestea să fie stabilite la nivel maxim cu cele aflate în plată la nivelul DGIPI pentru funcții similare, instanța de fond a omis să se pronunțe pe caracterul maximal al acestora, fapt ce ne va crea numeroase dificultăți în faza de executare.

Asemenea, deși am solicitat prin capetele 1 și 2 din acțiune ca pe lângă salariul funcției (de bază) și stabilirea sporurilor salariale să fie făcută la nivel maxim pentru perioada în litigiu, solicitarea a fost analizată în considerentele hotărârii, dar implicit respinsă.

Pentru aceste considerente apreciem ca cererea de recurs incident este fondată și vă solicităm s-o admiteți, în sensul obligării DGIPI la stabilirea drepturilor salariale și a sporurilor aferente la nivel maxim aflat în plată în cadrul instituției și la plata cheltuielilor de judecată, conform chitanței anexate.

Domnului Președinte al Curții de Apel Bacău

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Operator de date cu caracter personal nr. 3666.

Dosar nr. 947/110/2018

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 04 Aprilie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE Mona Gabriela Ciopraga

Judecător Vera Stănișor

Judecător Cristina Mădălina Radu

Grefier Magda Vișan

La ordine a venit spre soluționare recursul principal declarat de recurenta-pârâtă *Direcția Generală de Protecție Internă*, precum și recursul incident promovat de recurenții-reclamanți *Dănilă Victor, Boga Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Macalau Lucian* împotriva sentinței civile nr. 956 din 22 noiembrie 2018, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 947/110/2018, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea nr. 188/1999).

Desfășurarea procesului s-a înregistrat prin mijloace tehnice audio potrivit art. 231 Cod procedură civilă.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns consilier juridic Armeanu Adrian, care depune la dosar delegație de reprezentare din partea recurente-pârâte *Direcția Generală de Protecție Internă* și avocat Cozma Valentin, cu împuternicire avocațială aflată la fila 20 dosar, pentru intimații-reclamanți *Dănilă Victor, Boga Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Măcălău Lucian*, care lipsesc.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța constată că în cauză s-a declarat recurs principal de către recurenta-pârâtă *Direcția Generală de Protecție Internă* și recurs incident de către toți cei patru reclamanți, ambele fiind declarate în termenul prevăzut de lege și sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru conform art. 29 alin. (4) din O.U.G. nr. 80/2013, coroborat cu art. 270 din Codul muncii și art. 117 din Legea nr. 188/1999.

Instanța solicită lămuriri reprezentantului recurenților-reclamanți, în sensul de a preciza din cadrul cărei instituții fac parte cei pentru care s-a solicitat nivelul maxim al salarizării prin cererea de chemare în judecată și pentru care a formulat recursul incident.

Cu privire la acest aspect, avocat Cozma Valentin precizează faptul că a solicitat nivelul maxim pentru salariații din cadrul instituției D.I.P.I., actualmente D.G.P.I., pentru funcția corespunzătoare fiecărui reclamant în parte, gradele acestora fiind individualizate de către recurenta D.I.P.I. prin întâmpinare. Arată că s-a referit, evident, la fosta structură, care era Direcția de Protecție Internă din cadrul ministerului. Solicită acordarea unui termen pentru a depune în scris precizări complete în acest sens.

Instanța consideră suficiente explicațiile date de către reclamanți și acordă cuvântul părților cu privire la cele două recursuri.

Cu privire la recursul principal, consilier juridic Armeanu Adrian, pentru recurenta-pârâtă *Direcția Generală de Protecție Internă*, solicită admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, iar, în rejudecare, respingerea acțiunii și a recursului incident ca neîntemeiate întrucât consideră că hotărârea primei instanțe a fost dată cu nerespectarea normelor de drept material.

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINEA
DATA

În primul rând, în ceea ce privește raționamentul aplicării Legii nr. 71/2015, consideră că acest act normativ folosește terminologia de salariu de bază, ce nu corespunde formulării în cazul polițiștilor – categorie cu privire la care se vorbește de salariul de funcție sau solda de funcție. Prin urmare, consideră că nivelul maxim la care legiuitorul a dorit să fie salarizate persoanele publice din instituțiile publice centrale nu se aplică polițiștilor și personalului militar deoarece în cazul acestora nu se poate vorbi de un salariu de bază, de a se calcula un nivel maxim deoarece salariul de funcție cuprinde doar salariul de grad și gradația, la care se adăugă separat sporul de indemnizație și alte sporuri.

Cu privire la situația juridică a salariului de merit, solicită a se observa că începând cu anul 2010 acesta nu a mai fost acordat prin legile de salarizare anuale decât persoanelor care l-au avut la data de 31 decembrie 2009, ceea ce nu se aplică și reclamantilor, care nu l-au avut la acel moment. În schimb legiuitorul, prin Ordonanța nr. 57/2015, a acordat acest spor în două tranșe începând cu luna august 2016 – 50% și începând cu aprilie 2017 – restul de 50% și doar doi dintre reclamanți au beneficiat de acest spor: Dănilă Victor și Bogaș Marius Cătălin, ceilalți doi ieșind la pensie înainte de luna august 2016. Prin urmare, recurenta-pârâtă nu avea cum să le acorde acest spor deoarece nu era prevăzut de lege, abia în 2016 a putut fi acordat celor care nu l-au avut până la data de 31 decembrie 2009.

În concluzie, pentru toate motivele arătate, precum și pentru cele expuse în cererea de recurs, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și, în rejudecare, respingerea acțiunii reclamantilor și a recursului incident.

Mai înainte de a formula concluzii pe fondul celor două recursuri, avocat Cozma Valentin, pentru recurenții-reclamanți Dănilă Victor, Bogaș Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Măcălău Lucian, precizează faptul că a depus la data de 25 aprilie 2018, la tribunal, precizări scrise cu privire la funcțiile pe care le ocupau fiecare din cei patru reclamanți și ele erau din cadrul D.I.P.I., la nivelul de comisar șef de poliție.

Având cuvântul pe fondul celor două recursuri, solicită respingerea recursului pârâtei subliniind faptul că acțiunea sa nu a fost formulată pe dispozițiile Ordonanței nr. 20 sau 57/2016, temeiul său în drept a fost Legea nr. 71/2015, care a venit practic să înlăture o nedreptate perpetuată de la Legea 330/2009 pentru cei care nu au avut în 31 decembrie 2009 salariul de merit, nici alte sporuri: de ex. sporul de fidelitate în plată în luna decembrie. Prin urmare, nu a fost preluat de noua lege a salarizării începând cu luna ianuarie 2010, în salariul de bază, pe când la ceilalți colegi acest lucru s-a întâmplat, aceștia beneficiind de acest spor aflat în plată. Astfel, anul 2016 este un orizont temporal pentru care clienții săi nu au primit salariul de bază la care aceștia ar fi avut dreptul.

În ceea ce privește terminologia folosită – salariul de funcție sau salariul funcției de bază ș.a.m.d. –, chiar Curtea de Apel Bacău a statuat că, indiferent de terminologia folosită, aceasta nu poate constitui motiv pentru nerespectarea Legii nr. 71/2015 și a evocat, în întâmpinarea aflată la dosar, decizia Curții de Apel Bacău menționată. Însă, pentru acest orizont temporal, respectiv 9 aprilie 2015, dată la care a fost adoptată Legea nr. 71, până la data pensionării fiecăruia dintre reclamanți, terminologia folosită era aceasta – salariul funcției de bază, care s-a transformat ulterior în salariul de funcție abia prin adoptarea legii salarizării unice - Legea nr. 153/2017. Din acest motiv, consideră că recursul pârâtei este unul nefondat.

În ceea ce privește temeinicia drepturilor reclamantilor, arată că nu a formulat degeaba recurs incident dacă nu ar fi existat recursul părții adverse, iar prima instanță, în momentul în care a dat câștig de cauză reclamantilor, practic nu s-a referit la nivelul maxim al sporurilor aferente și al salariului de funcție, ci a omis să precizeze că acest caracter maximal este o reală problemă cel puțin în faza de punere în executare a hotărârii pentru că recurenta nu va ști la ce să se raporteze, iar când s-a pronunțat asupra cheltuielilor de judecată instanța de fond trebuia să și motiveze acest aspect.

În ceea ce privește adresabilitatea actului normativ, consideră că se referă și la clienții săi, care aveau calitatea la momentul respectiv de funcționari publici cu statut special –

polițiști – și acest lucru a fost lămurit de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 23/2016, dată pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizie pe care, de asemenea, a citat-o prin întâmpinare.

La solicitarea instanței de a indica dacă reclamanții erau încadrați la D.I.P.I în anul 2009, avocat Cozma Valentin precizează faptul că aceștia au fost dintotdeauna angajați acestei instituții.

Având cuvântul cu privire la recursul incident, consilier juridic Armeanu Adrian solicită respingerea acestuia ca neîntemeiat. Solicită amânarea pronunțării pentru a formula și depune concluzii scrise.

S-au declarat dezbaterile închise, cauza rămânând în pronunțare.

CURTEA

La solicitarea reprezentantului recurente-pârâte, în vederea formulării concluziilor scrise

DISPUNE

Amână pronunțarea la 18.04.2019.

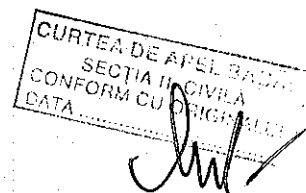
Pronunțată în ședință publică, azi, 04.04.2019.

Președinte,
Mona Gabriela Ciopraga

Judecător,
Vera Stănișor

Judecător,
Cristina Mădălina Radu

Grefier,
Magda Vișan

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 320/2019

Ședința publică de la 18 Aprilie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE Mona Gabriela Ciopraga

Judecător Vera Stănișor

Judecător Cristina Mădălina Radu

Grefier Magda Vișan

La ordine au venit spre pronunțare recursul principal declarat de recurenta-pârâtă *Direcția Generală de Protecție Internă București*, precum și recursul incident promovat de reclamantii *Dănilă Victor, Bogaș Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Măcălău Lucian* împotriva sentinței civile nr. 956 din 22 noiembrie 2018, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 947/110/2018, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea nr. 188/1999).

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din 04 aprilie 2019, fiind consemnate în încheierea ce s-a întocmit în acea zi.

CURTEA

- deliberând -

Asupra recursurilor în materia funcției publice de față constată următoarele:

Cererea de chemare în judecată și hotărârea pronunțată de tribunal în primă instanță

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Bacău sub nr. 947/110/2018 din 10 aprilie 2018, reclamații Danilă Victor, Bogaș Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Macalău Lucian au chemat la judecată pârâta Direcția Generală de Protecție Internă în contradictoriu cu care au solicitat următoarele:

1. stabilirea cuantumului salariului funcției de bază și al sporurilor, în perioada 9 aprilie 2015 până la pensionare, la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.) pentru salariații care au avut aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții;
2. obligarea pârâtei la plata actualizată a drepturilor salariale restante reprezentând diferența dintre cuantumul salariului funcției de bază existent și cuantumul funcției de bază stabilit la nivel maxim potrivit pct. 1, aplicat începând cu data de 9 aprilie 2015 (data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2005);
3. obligarea pârâtei la plata diferenței dintre cuantumul sporurilor primite și cuantumul sporurilor care ar fi trebuit să fie acordate, raportat la valoarea salariului funcției de bază stabilit potrivit pct. 1, aplicat începând cu data de 9 aprilie 2015;
4. actualizarea sumelor stabilite la pct. 1 și 2 cu indicele de inflație de la data plății efective;
5. cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. 956 din 22 noiembrie 2018, Tribunalul Bacău a admis în parte acțiunea, după cum urmează:

- a obligat pârâtul la includerea în salariul funcției de bază a reclamanților a sumei compensatorii aferente sporului de merit începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
177

data de 31 martie 2016 în ceea ce privește reclamanta Șova Carmen Victoria, începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 31 mai 2016 în ceea ce privește reclamantul Macalău Lucian, începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la 16 decembrie 2016 în ceea ce privește reclamantul Dănilă Victor, începând cu data de 9 aprilie 2015 și până la data de 20 decembrie 2016 în ceea ce îl privește pe reclamantul Boga Marius Cătălin și la plata diferențelor salariale rezultate, actualizate cu rata inflației și dobândă legală aferentă;

- a respins cererea de acordare a cheltuielilor de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut, în principal, următoarele:

Reclamanții au avut calitatea de polițiști, fiind încadrați în cadrul Direcției Generale de Protecție Internă (Șova Carmen Victoria până la data de 31 martie 2016, Macalău Lucian până la data de 31 mai 2016, Dănilă Victor până la 16 decembrie 2016, Boga Marius Cătălin până la 20 decembrie 2016).

Acțiunea formulată este una în realizare, prin care reclamanții urmăresc obligarea pârâtului la stabilirea și plata drepturilor salariale la nivelul maxim existent în cadrul autorității publice pârâte, cu eliminarea diferențelor existente între salariile funcției de bază rezultate din neacordarea salariului de merit.

Scopul urmărit fiind acela de înlăturare a diferențelor salariale între funcționarii publici care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și aplicarea aceluiasi sistem de salarizare pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică, analizarea temeiniciei pretențiilor impunându-se a fi realizată prin prisma verificării caracterului justificat/nejustificat al refuzului de includere a sumei reprezentate de salariul de merit.

În drept, sunt de reținut dispozițiile art. 5 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 83/2014, în privința noțiunii de nivel de salarizare pentru funcții similare, textul stabilind clar faptul că se are în vedere atât cuantumul de salarizare stabilit pentru o persoană cu același grad profesional, aceeași tranșă de vechime cât și sumele aferente sporurilor, dacă sunt îndeplinite condițiile de studii, de vechime și de desfășurare a activității. Scopul introducerii textului alineatului 1¹ a fost acela de a crea cadrul necesar înlăturării diferențelor salariale între funcționarii publici care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și aplicarea aceluiasi sistem de salarizare pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică, domeniul de aplicare al textului cuprinzând întregul personal plătit din fonduri publice, inclusiv polițiștii.

Stabilirea domeniului de aplicare al legii în sensul indicat este susținut și de Decizia 23/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea chestiunii prealabile referitoare la interpretarea sintagmei „salarizat la același nivel” cuprinsă în art. 1 din O.U.G. nr. 83/2014. De asemenea, este de reținut Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale cu privire la tratamentul juridic aplicabil personalului bugetar de același grad, gradatie, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii. Relevante sunt și considerentele din Decizia nr. 21/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, paragrafele 46 și 47.

Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se reține Hotărârea Kechko c. Ucrainei din 8 noiembrie 2005 prin care s-a statuat că, „dacă printr-o dispoziție legală în vigoare se stabilește plata unor sporuri și condițiile pentru aceasta au fost îndeplinite, autoritățile nu pot, în mod deliberat, să amâne plata lor, atâta vreme cât dispozițiile legale sunt în vigoare.”

Refuzul pârâtei de plată a sumei compensatorii este justificat de modalitatea de acordare a acestui beneficiu la nivelul anului 2009, drepturile fiind recunoscute doar persoanelor cărora li s-a inclus acest element în salariul funcției de bază în luna decembrie 2009. Salariul de merit a fost reglementat de O.G. nr. 6/2007 și O.U.G. nr. 1/2009, pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată, iar după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010 a fost inclus cu titlu de sumă compensatorie în salariul funcției de bază în vederea păstrării cuantumului drepturilor salariale avute de funcționarii publici anterior acestui moment. Se observă faptul că începând cu anul 2011 autoritatea a inclus în salariul funcției de bază sumele compensatorii reprezentând salariul de merit doar pentru funcționarii care s-au bucurat de acest beneficiu în luna decembrie 2009, acesta fiind singurul element verificat de instanță. Prin urmare, nu se mai examinează caracterul deosebit al activității prestate sau perioada de

recunoaștere a dreptului, neoferind nicio justificare obiectivă pentru aplicarea tratamentului diferențiat pentru restul personalului.

Având în vedere modul de reglementare a beneficiului invocat și îndeplinirea condițiilor de desfășurare a activității în aceleași condiții, refuzul autorității este nejustificat, fiind exprimat cu exces de putere, legea nelăsând un drept de apreciere asupra modului de acordare. Modul distinct de definire a drepturilor salariale ale polițiștilor nu constituie un argument pentru neîndeplinirea obligației de uniformizare a salariilor, scopul actului normativ fiind acela de aplicare a aceluiasi sistem de salarizare pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică, indiferent de categoria de funcționari publici din care face parte. Decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 30/2016, invocată de pârâtă, nu neagă dreptul polițiștilor de a fi salariați la același nivel, considerentele fiind în sensul calculării drepturilor salariale ale polițiștilor față de salariul funcției de bază. Argumentele pârâtei contravin voinței legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente.

Apărările referitoare la recunoașterea acestui beneficiu pentru reclamantii Dănilă Victor și Bogeia Marius Cătălin nu conduc la respingerea pretențiilor întrucât plata s-a realizat doar în proporție de 50 % începând cu luna august 2016, egalizarea nefiind realizată la nivel maxim, rămânând o diferență între veniturile obținute de restul colegilor.

Este întemeiat și capătul de cerere referitor la actualizarea sumelor de bani cu indicele de inflație, pentru acoperirea prejudiciului suferit de parte prin neplata la termen a dreptului salarial, scopul actualizării cu indicele de inflație fiind menținerea valorii reale a obligației monetare la data efectuării plății, având caracter compensatoriu (damnum emergens).

Recursul principal

Împotriva hotărârii tribunalului, în termenul prevăzut de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, pârâta Direcția Generală de Protecție Internă (în continuare, D.G.P.I.) a formulat prezentul recurs pentru motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă. În dezvoltarea acestui motiv de casare, recurenta-pârâtă a susținut următoarele:

Hotărârea a fost dată cu încălcarea art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014 având în vedere următoarele considerente (menționate și prin întâmpinarea formulată la instanța de fond):

În anul 2010, odată cu trecerea la noul sistem de salarizare, prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, singurul principiu care asigura stabilitate în întreg sistemul bugetar, era cel conform căruia trecerea de la vechiul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare, de la salarizarea asigurată în baza unui legislații speciale la salarizarea unitară, să se facă astfel încât nicio persoană aflată în plată să nu înregistreze o diminuare a drepturilor salariale de care beneficia la data de 31 decembrie 2009. Acest principiu a fost preluat în cadrul legii-cadru la art. 7 alin. (2), alin. (5) al art. 30 întărind acest aspect; dispozițiile respective nu făceau nicio distincție în ceea ce privește elementele componente ale salariului avut în luna decembrie 2009, singura obligație referindu-se la menținerea integrală a acestuia.

Ulterior, la data de 27 ianuarie 2010 a fost aprobată O.U.G. nr. 1/2010 care, la art. 5 alin. (1), stipula faptul că „începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009. Aceste dispoziții nu făceau distincție în ceea ce în ceea ce privește elementele componente ale salariului avut în luna decembrie 2009, singura obligație referindu-se la menținerea integrală a acestuia.

Conform pct. 1 din Nota la anexa nr. IV/IA la Legea-cadru nr. 330/2009, în coeficienții de ierarhizare minimi și maximi corespunzători salariilor/soldelor funcțiilor de bază ai funcționarilor publici cu statut special - polițiști, respectiv ale cadrelor militare, erau cuprinse solda/salariul de merit, indemnizația de dispozitiv/sporul de misiune permanentă.

sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate și sporul de fidelitate.

Conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu ordonanța de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.

În consecință, conform regulilor instituite prin art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 4 alin. (4), art. 5 alin. (1) și (3), art. 6 alin. (1) și (3) și art. 10 din O.U.G. nr. 1/2010, s-a urmărit, în măsura în care activitatea personalului se desfășoară în aceleași condiții, menținerea cuantumurilor drepturilor salariale avute la 31 decembrie 2009, indiferent din ce sume erau constituite (sporuri, indemnizații, alte drepturi etc.).

Legile anuale de aplicare etapizată a Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anii 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 (Legea nr. 283/2011, O.U.G. nr. 84/2012, O.U.G. nr. 103/2013, O.U.G. nr. 83/2014, O.U.G. nr. 57/2015) nu mai fac trimitere la elemente salariale, ci doar la cuantumurile acestora.

În privința raționamentului reclamanților cu privire la aplicabilitatea Legii nr. 71/2015 sunt de constatat următoarele:

Excepția prevăzută de art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014 se referă doar la categoria personalului civil, beneficiar al salariilor de bază potrivit alin. (1).

În condițiile în care soluțiile legislative cuprinse la art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014 respectiv la art. 3¹ alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015 au fost adoptate prin excepție de la art. 1 alin. (1) și alin. (2), respectiv art. 1 alin. (1) din aceleași ordonanțe de urgență, este clar faptul că aplicarea soluției legislative nu se poate realiza decât în sfera situațiilor pentru care s-a creat excepția, adică, în acest caz, pentru situația personalului plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază"; în consecință, aceste soluții legislative nu pot fi aplicate în situația polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

După cum se observă din art. 4 alin. (2) și (3) din anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010, polițiștii nu beneficiază de salariul de bază ca element de salarizare specific acestei categorii de personal, fapt reținut de altfel și de către Înalta Curte de Casație și Justiție la pct. 70 din Decizia nr. 30/2016 privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din O.G. nr. 27/1996.

Legislația cadru a stabilit în mod distinct elementele salariale aferente fiecărei categorii de personal reglementate, astfel că funcționarii publici cu statut special (polițiștii) și cadrele militare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au fost identificați în politicile salariale adoptate ca soluții legislative din 1 ianuarie 2010 și până în prezent după termenii specifici utilizați - „salariul de funcție/solda de funcție” ori „salariul funcției de bază/solda funcției de bază”, de reținut fiind dispozițiile art. 36 alin. (3) și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În consecință, în situația în care normele juridice care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu fac referire la termenii de specialitate aferenți elementelor salariale specifice funcționarilor publici cu statut special, polițiștilor sau cadrelor militare, respectivele dispoziții legale nu sunt aplicabile acestor categorii de personal.

Aplicarea conform căreia, dacă se utilizează termenul salariul de bază fără menționarea salariului de funcție/soldei de funcție ori salariului funcției de bază/soldei funcției de bază, politicile salariale vizează și polițiștii sau cadrele militare, este una inadmisibilă, deoarece se poate ajunge la o aplicare absurdă a legislației, care nesocotește principiile, scopurile și criteriile instituite de legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Spre exemplu, fără respectarea acestei diferențieri de aplicare prin raportare la termenii de specialitate utilizați de politicile salariale, se poate ajunge în situația

în care polițiștii sau cadrele militare beneficiază de reglementările aplicabile tuturor celorlalte categorii de personal în salarizarea cărora întâlnim termenul salariul de bază, aplicând și toate creșterile și majorările prevăzute de lege pentru aceste categorii.

În context este de menționat pct. 86 din Decizia nr. 30/2016 anterior menționată.

Această situație se menține și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, care reglementează tot noțiunea de salariu de funcție pentru polițiști și nu pe cea de salariu de bază.

Din analiza art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, se observă că legiuitorul a identificat exact acele elemente distincte ale sistemelor de salarizare diferite astfel cum le-am menționat, prin utilizarea expresiei „cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare”, fiind identificate cu ușurință în această situație și categoriile de personal care fac obiectul măsurilor adoptate. În situația în care legiuitorul dorește să facă o diferențiere a politicilor salariale acesta adoptă soluții legislative prin care utilizează elemente de salarizare distincte fiecărei categorii de personal.

În situația în care prevederile art. 1 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 83/2014 ar fi aplicabile tuturor instituțiilor și autorităților publice, și nu doar pentru personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și instituțiile asimilate din punct de vedere al salarizării cu acest aparat, acest fapt ar fi fost realizat prin modificarea corespunzătoare a alin. (1) și alin. (2) ale aceluiași articol și nu prin aprobarea unor norme derogatorii de la prevederile acestor alineate.

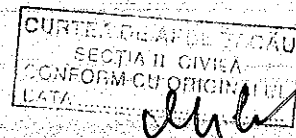
Printr-o intervenție legislativă ulterioară Legii nr. 71/2015, legiuitorul a redus discrepanța salarială pentru categoria personalului militar și a polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special, prin reglementarea, începând cu 1 august 2016, respectiv 1 august 2017, a cuantumului aferent sporului soldei/salariului de merit. Se au în vedere dispozițiile art. 3¹ alin. (5) din O.U.G. nr. nr. 57/2015. Astfel, a fost realizată o măsură cu caracter compensatoriu de natură a înlătura inechitățile salariale existente între categorii similare de personal, aspect care, în interpretarea instanței de fond cu privire la dispozițiile O.U.G. nr. nr. 83/2014, ar fi redundant. Mai mult decât atât, sunt de reținut dispozițiile art. 3¹ alin. (5) din O.U.G. nr. 57/2015. Prin urmare, măsurile adoptate prin O.U.G. nr. nr. 57/2015 (inclusiv terminologia utilizată de legiuitor pentru categoria determinată de personal, respectiv solde de funcție/salarii de funcție) sunt de natură să demonstreze fără echivoc faptul că măsurile salariale adoptate prin Legea nr. 57/2015 nu au avut un caracter general aplicabil tuturor categoriilor de personal, așa cum eronat a reținut instanța de fond.

Legiuitorul a adoptat în perioada 2010-2018, în aplicarea legislației cadru de salarizare, politici salariale diferite pentru categoriile de personal cuprinse în această legislație cadru, diferențierea normativă fiind evidențiată prin utilizarea elementelor specifice de salarizare pentru fiecare categorie de personal (salariul de bază, solda funcției de bază/solda de funcție, salariul funcției de bază/salariul de funcție), fapt pentru care este contrar acestei legislații cadru ca o soluție legislativă aplicabilă expres pentru personalul care beneficiază de salariul de bază să fie extinsă în aplicare de către instanța de judecată și altor categorii de personal (personal militar și polițiști) care nu au reglementat în sistemul de salarizare acest element salarial.

Nici prin Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹)-(1⁴) din O.U.G. nr. nr. 57/2015 nu au fost făcute astfel de referiri pentru extinderea aplicării prevederilor art. 3¹ alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015 la alte categorii de personal decât cele care beneficiază de un salariu de bază.

Recursul incident

În termenul prevăzut de art. 474 alin. (1), aplicabil în recurs în temeiul art. 491 alin. (2) din Codul de procedură civilă, reclamantii Danilă Victor, Bogaș Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Macalău Lucian au formulat recurs incident întemeiat pe motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă. În motivarea acestui recurs, reclamantii au susținut următoarele:

În privința cheltuielilor de judecată este de constatat că chitanța care atestă plata onorariului a fost depusă la dosar, însă instanța a respins cererea fără să arate și motivul care a stat la baza acestei soluții.

Cu privire la determinarea sumelor care urmează să fie incluse în salariul de funcție, deși prin acțiune au solicitat ca acestea să fie stabilite la nivel maxim cu cele aflate în plată la nivelul D.G.P.I. pentru funcții similare, instanța de fond a omis să se pronunțe asupra caracterului maximal al acestora, fapt care le va crea dificultăți în faza de executare.

De asemenea, deși au solicitat, prin capetele 1 și 2 ale acțiunii, ca pe lângă salariul funcției (de bază) și stabilirea sporurilor salariale să fie făcută la nivel maxim pentru perioada în litigiu, solicitarea a fost analizată în considerentele hotărârii, dar implicit respinsă.

Întâmpinarea la recursul principal

Intimații-reclamanți au solicitat respingerea recursului formulat de D.G.P.I., în principal, pentru următoarele argumente:

Principal motiv de recurs, întemeiat pe faptul că Legea nr. 71/2015 nu s-ar adresa polițiștilor, ci doar personalului civil, nu poate fi primit având în vedere Decizia nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-au lămurit atât destinatarii actului normativ, cât și modul concret de stabilire a salariului maxim.

Nu poate fi primit nici motivul de recurs referitor la terminologia specifică denumirii salariului întrucât în perioada solicitată denumirea folosită de lege era „salariul funcției de bază” ce apărea inclusiv pe fluturașul de salariu, noțiune înlocuită prin adoptarea Legii nr. 153/2017 cu denumirea „salariul de funcție”. Așa cum a reținut Curtea de Apel Bacău prin decizia nr. 1095/2018, folosirea unei terminologii distincte în reglementarea noțiunii de salariu nu poate conduce la eludarea voinței legiuitorului exprimată fără echivoc prin Legea nr. 71/2015, în sensul eliminării tuturor inegalităților existente între personalul care ocupă aceleași funcții.

Răspunsul la întâmpinarea intimațiilor și întâmpinarea la recursul incident

Cu privire la aplicabilitatea Legii nr. 71/2015, recurenta-pârâtă D.G.P.I. a reluat integral susținerile din cererea de recurs (care, la rândul lor, se pliază, în cea mai mare parte, pe întâmpinarea la instanța de fond).

Și în ceea ce privește salariul de merit, recurenta-pârâtă a reluat argumentele din cererea de recurs (care reproduc, în această privință, întâmpinarea la instanța de fond). În plus, recurenta-pârâtă a arătat următoarele:

Începând cu anul 2011, în Legea-cadru nr. 284/2010 nu se mai regăsește salariul de merit ca element salarial distinct, iar odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 285/2010, cuantumul brut la salariile de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcțiilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, precum și toate celelalte elemente ale sistemului de salarizare s-au majorat cu 15% începând cu luna octombrie 2010. În aceste condiții, începând cu ianuarie 2011, salariul de merit nu a mai fost acordat ca element salarial distinct, fapt pentru care sumele aferente nu mai puteau face obiectul vreunei analize referitoare la salarizarea polițiștilor, aceste elemente fiind practic „înghețate” la nivelul lunii decembrie 2009, sumele fiind incluse în salariul funcției de bază doar în cazul persoanelor beneficiare aflate în plată la data de 31 decembrie 2019.

Legile anuale de aplicare etapizată a Legii-cadru nr. 284/2010 nu mai fac trimitere la elemente salariale, ci doar la cuantumurile acestora.

Concluzionând, în perioada ianuarie 2010 – august 2016 nu puteau beneficia de salariul de merit ca element al salariului funcției de bază decât funcționarii cu statut special care l-au avut înainte de decembrie 2009. În cauză, niciunul dintre reclamanți nu a avut salariu de merit în luna decembrie 2009.

Aceasta a fost situația până în august 2016 când a fost modificată O.U.G. nr. 57/2015 prin O.U.G. nr. 20/2016, creându-se temeiul juridic pentru acordarea cuantumului aferent salariului de merit doar începând cu luna august 2016 pentru viitor și nu retroactiv având în vedere dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

Analiza cererilor de recurs

Drepturile salariale a căror acordare a declanșat prezentul litigiu au fost pretinse de reclamant, prin cererea de chemare în judecată, în baza și începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 83/2014 (Monitorul Oficial nr. 233 din 6 aprilie 2015), în cuprinsul cererii fiind expres invocate dispozițiile art. 1 alin. (5¹) și art. 5 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 83/2014 introduse prin Legea nr. 71/2015. Primul capăt de cerere are ca obiect „stabilirea cuantumului salariului funcției de bază și al sporurilor, în perioada 9 aprilie 2015 până la pensionare, la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.) pentru salariații care au avut aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții”, obligarea pârâtei la plata diferențelor salariale – atât în privința salariului de bază, cât și a sporurilor – fiind solicitată prin intermediul altor două capete de cerere. Deși în motivarea în fapt și în drept a cererii de chemare în judecată reclamantii s-au referit la salariul de merit – a cărui includere în salariul de bază, la data 1 ianuarie 2010, se regăsea doar în privința funcționarilor care beneficiau de acest drept salarial la data de 31 decembrie 2009 – argumentele în această privință au fost menite a sublinia discriminarea care s-a creat între funcționarii al căror salariu includea acest spor la data de 31 decembrie 2009 și cei al căror salariu nu includea sporul în discuție, în această din urmă situație aflându-se și reclamantii.

Referirea reclamantilor la salariul de merit a creat posibilitatea ca analiza pretențiilor lor să fie abordată, în mod distinct sau combinat, pe două teze și anume:

- teza nivelului maxim de salarizare reglementat de legiuitor începând cu Legea nr. 71/2015, cu luarea în considerare a interpretării oferite de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23/2016; această teză presupune identificarea categoriilor de personal bugetar care se înscriu în ipoteza normei de excepție cuprinsă în art. 1 (alin). 5¹ din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, plasând în plan secund natura dreptului/drepturilor salariale concrete a căror neacordare a determinat nivele diferite de salarizare a persoanelor care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime, în cadrul aceleași autorități;

- teza fundamentată pe obiectivul eliminării discriminărilor salariale în privința tuturor categoriilor de personal bugetar, fără distincție, teză care determină părțile și, implicit instanța de judecată, să facă o analiză a dinamicii reglementării dreptului/drepturilor salariale concrete și nerecunoscute, situație care a determinat reclamantii să solicite intervenția instanței pentru înlăturarea discriminării prin recunoașterea acestui/acestor drept/drepturi.

În cauză, așa cum deja s-a reținut, acțiunea urmărește recunoașterea dreptului reclamantilor de a fi salariați la nivel maxim, conform art. 1 alin. (5¹) coroborat cu art. 5 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, invocate fiind Deciziile nr. 32/2015 și nr. 23/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Aceleași dispoziții și decizii au fost analizate de instanța de judecată care, în plus, a reținut și Decizia nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională (paragrafele 46 și 47). Cu toate acestea, instanța a admis acțiunea, instituind obligația pârâtei, nu de plată a diferențelor salariale rezultate ca urmare a recunoașterii dreptului reclamantilor de a fi salariați la nivelul maxim existent în cadrul D.G.P.I. (fosta D.I.P.I.), ci de plată a diferențelor salariale rezultate din includerea în salariul funcției de bază a sumelor compensatorii aferente sporului de merit.

Practic, deși abordarea instanței rezultată din considerentele hotărârii pare a fi cea dintâi menționată (teza nivelului maxim de salarizare), dispozitivul hotărârii se îndepărtează de la considerente, diferențele salariale la care a fost obligată pârâta identificându-se cu salariul de merit care, potrivit art. 2 din O.G. nr. 38/2003, făcea parte din salariul de bază al polițiștilor. Procedând în acest fel, prima instanță nu a administrat nici probele care să ateste existența unor niveluri diferite de salarizare la nivelul D.G.P.I. pentru funcționarii care ocupau (până la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne) aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime.

Această manieră de soluționare a cauzei a fost semnificată de recurenții-reclamanți ca fiind o omisiune a instanței de a se pronunța cu privire la caracterul maximal al salariului de funcție. Critica recurenților-reclamanți poate fi subsumată motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, constatându-se încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (2) coroborat cu art. 22 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

Nerespectarea acestor dispoziții aduce părților, potrivit art. 175 din Codul de procedură civilă, o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea hotărârii recurate, fiind esențial a se stabili dacă pretențiile salariale ale reclamanților pot fi recunoscute în forma în care au fost solicitate prin cererea de chemare în judecată, cu lămurirea sferei destinatarilor prevederilor de excepție ale art. 1 alin. (5¹) coroborat cu art. 5 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015; se are în vedere și împrejurarea că o parte a apărărilor pârâtei și a criticilor formulate de aceasta prin cererea de recurs se fundamentează pe limitarea categoriilor de personal care pot beneficia de nivelul maxim al drepturilor salariale de bază, cu excluderea categoriei funcționarilor publici cu statut special, poliștilor și cadrelor militare, diferențierea susținută de recurenta-pârâtă fiind fundamentată pe noțiunile diferite folosite de legiuitor pentru definirea drepturilor salariale de bază ale diferitelor categorii de personal bugetar, precum și pe dispoziții intrate în vigoare ulterior care reglementează înseși sumele compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit pentru personalul militar, poliști și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

În aceste condiții, ținând seama de faptul că recursul incident este admisibil numai în limita criticilor din recursul principal, această instanță consideră că, urmare a casării hotărârii recurate pentru motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, examinarea criticilor de fond formulate de recurenta-pârâtă se impune a fi făcută cu prilejul rejudecării cauzei, în concordanță cu obiectul și cauza cererii de chemare în judecată. De asemenea, în rejudecare se impune a se soluționa și capătul de cerere privind cheltuielile de judecată (criticat în recursul reclamanților) dat fiind caracterul accesoriu al acestui capăt de cerere.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite ambele recursuri - recursul principal declarat de recurenta-pârâtă *Direcția Generală de Protecție Internă*, cu sediul în București, Sector 6, Intrarea Răzoare, nr. 5, precum și recursul incident promovat de reclamanții *Dănilă Victor, Boga Marius Cătălin, Șova Carmen Victoria și Măcălău Lucian*, toți cu domiciliul ales la Cabinet Cozma Valentin - Bacău, str. Războieni, nr. 11, sc. D, ap. 1, județul Bacău, împotriva sentinței civile nr. 956 din 22 noiembrie 2018, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 947/110/2018.

Casează sentința recurată, cu reținerea cauzei spre rejudecare.

Stabilește termen pentru rejudecare la data de 16.05.2019, pentru când vor fi citate părțile.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 18.04.2019.

Președinte,
Mona Gabriela Ciopraga

Judecător,
Vera Stănișor

Judecător,
Cristina Mădălina Radu

Grefier,
Magda Vișan

red. sent. Oana Gerogeta Pinzaru
tehored: d.r. G.M.C./15 mai 2019; V.M./5 ex.: 15.05.2019

*Comunicat părțile
reclamanților cu fi
16.05.2019*

CAF3-001-1

Pr. 22.05.2019

la domn

lm

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ

romania2019.eu

CURTEA DE APEL BACĂU
DATA CERTA 22. MAI. 2019
PREȘIER ARH. Neclasificat

Exemplar nr. 2/2

Nr. 2244210 din 22.05.2019

Dosar nr. 947/110/2018

Termen: 23.05.2019, ora 09:00

CURTEA DE APEL BACĂU
ARHIVĂ
NR. 947/110/2018
ANUL 2019 LUNA 5 ZILĂ 22

Către,

T. 23.05.2019

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Doamnei președinte

Ca urmare a aspectelor puse în vedere de către instanța de judecată, în cadrul ședinței din data de 16.05.2019, referitoare la sesizarea, potrivit art. 519 Cod procedură civilă, a ÎCCJ Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) ind. 1 din OUG 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015 și art. 3 ind. 1 din OUG 57/2015 cu modificările și completările ulterioare și polițiștilor, respectiv militarilor ș.a., apreciem oportun și lămuritor un astfel de demers, având în vedere modalitatea de reglementare prin prisma normelor de tehnică legislativă, precum și interpretarea diferită la nivelul instanțelor de judecată, în raport cu terminologia specifică salarizării din sistemul bugetar.

Unitatea noastră își menține punctul de vedere cu privire la neaplicarea dispozițiilor legale avute în vedere pentru polițiști, militari și funcționari publici cu statut special, pentru considerentele pe care le reiterăm, după cum urmează:

Referitor la aplicarea art. 1 alin. (5)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014¹ arătăm că acestea dispun: „prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

¹ privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA

În primul rând, se constată faptul că prevederile art. 1 alin. (5¹) menționat mai sus fac excepție de la cele prevăzute de alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, care stipulează faptul că, în anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, respectiv cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Din analiza prevederilor alin. (1) și (2) ale art. 1 se observă că legiuitorul a stabilit precis elementele distincte ale sistemelor de salarizare diferite prin utilizarea unor noțiuni diferite, respectiv "cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare", fiind identificate astfel cu ușurință categoriile de personal care fac obiectul măsurilor adoptate.

Astfel, alin. (1) și (2) ale art. 1 se aplică tuturor categoriilor de personal plătit din fondurile publice cărora le este specific salariul de bază (personalului civil contractual), solda funcției de bază (personalului militar), salariul funcției de bază (polițiștilor), indemnizațiile de încadrare (judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și magistrații-asistenți), în timp ce alin. (5¹) al aceluiași art. 1 dispune numai cu privire la personalul instituțiilor și autorităților publice precizate care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază, respectiv personalul civil contractual.

Potrivit legislației-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în vigoare în perioada 01.01.2010 și până în prezent, funcționarii publici cu statut special (polițiștii) din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu beneficiază de un salariu de bază, ca element salarial cuprins în cadrul veniturilor salariale reglementate de legislația respectivă pentru această categorie de personal cu statut special.

Potrivit art. 4 alin. (2) și (3) din Anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul polițiștilor, "salariul lunar se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, și din alte drepturi salariale", salariul funcției de bază fiind "compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă".

După cum se observă, potrivit reglementărilor legale precizate, polițiștii nu beneficiază de salariul de bază ca element de salarizare specific acestei categorii de personal, fapt reținut de altfel și de către Înalta Curte de Casație și Justiție la pct. 70 din Decizia nr. 30/2016² privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996³: "Prin urmare, noțiunea de "salariu de bază al polițiștilor" nu mai este una de actualitate în contextul legislativ în vigoare, astfel încât, în aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 s-a pus problema identificării bazei legale de calcul pentru acest spor de izolare, în condițiile în care acest text nu a fost abrogat în mod expres nici prin Legea-cadru nr. 330/2009, nici prin Legea-cadru nr. 284/2010".

Situația este similară pentru cadrele militare și funcționarii publici cu statut special.

² Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1025 din 20.12.2016.

³ privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei «Delta Dunării», republicată, cu modificările ulterioare

Subliniem faptul că salariul de bază este un element de salarizare care face parte din sistemul de salarizare al personalului civil și nu din cel specific polițiștilor, militarilor sau funcționarilor publici cu statut special, acest fapt fiind clar reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât nu sunt incidente prevederile Deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale și nici ale Deciziei nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Interpretarea conform căreia, dacă se utilizează termenul *salariul de bază* fără menționarea *salariului de funcție/soldei de funcție* ori *salariului funcției de bază/soldei funcției de bază*, dispozițiile legale sunt aplicabile și cadrelor militare sau polițiștilor este una inadmisibilă, întrucât se poate ajunge la o aplicare absurdă a legislației, care nesocotește principiile, scopurile și criteriile instituite de legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Spre exemplu, fără respectarea acestei diferențieri de aplicare prin raportare la termenii de specialitate utilizați de politicile salariale, se poate ajunge în situația în care polițiștii să beneficieze de reglementările incidente tuturor celorlalte categorii de personal în salarizarea cărora întâlnim termenul *salariul de bază*, aplicând și toate creșterile și majorările prevăzute de lege pentru aceste categorii.

Analizând contextele legislative în care legiuitorul a făcut referire la diferitele sisteme de salarizare, se constată faptul că sintagmele folosite pentru identificarea acestora nu sunt utilizate în mod aleatoriu, ci în concordanță cu normele de tehnică legislativă ce impun un caracter precis și clar al dispozițiilor legale. În acest sens, cu titlu exemplificativ, se observă că în cuprinsul art. 3⁴¹ alin (1) al OUG nr. 57/2015, în urma modificării aduse prin OUG nr. 43/2016, se precizează că „*Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) [...] personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare [...] va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții*”. Subsecvent, alin. (5) al aceluiași articol prevede că „*Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) [...] pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor din aceeași instituție sau autoritate publică, în soldele de funcție/salariile de funcție [...] se include 50% din quantumul sumei compensatorii corespunzătoare soldei de merit/salariului de merit [...]*”.

Se remarcă astfel că există o legiferare unitară care stă la baza tuturor dispozițiilor succesive de aplicare a Legii nr. 284/2010. De altfel, utilizarea consecventă a termenilor specifici fiecărei categorii de personal face posibilă interpretarea sistematică a dispozițiilor legale și este impusă de normele de tehnică legislativă, art. 36 alin. (3) din Legea nr. 24/2000⁴ stipulând că „*termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea*”, iar potrivit art. 37 alin. (1) din aceeași lege, „*în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni*”.

Trebuie adăugat faptul că, potrivit hotărârilor de guvern emise în baza legislației care reglementează salarizarea, inclusiv pentru perioada anterioară anului 2010, salarizarea cadrelor militare și a polițiștilor este încadrată „*în raport cu nivelul studiilor, pregătirea profesională, atribuțiile ce revin fiecărei funcții, solicitările la efort, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia [...]*”, fără să existe un interval prevăzut cu nivel minim și nivel maxim.

⁴ privind normele de tehnică legislativă

Mai mult, intenția legiuitorului de a renunța la această modalitate de cuantificare a soldelor de funcție/salariilor de funcție este evidentă prin prisma dispozițiilor Legii nr. 153/2017⁵, în cuprinsul căreia sunt prevăzute niveluri minime și maxime exclusiv pentru încadrarea salariului de bază aferent personalului contractual.

Astfel, principiile referitoare la stabilirea la nivelul maxim a salariului de bază, prevăzute de art. 1 alin. (5)¹ al OUG nr. 83/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi considerate aplicabile pentru polițiștii, militarii și funcționarii publici cu statut special, aspect care se confirmă și prin dispozițiile art. 3¹ alin (1) al OUG nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, având în vedere aspectele prezentate anterior, *suntem de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, în temeiul art. 519 Cod procedură civilă, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) ind. 1 din OUG 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015 și art. 3 ind. 1 din OUG 57/2015 cu modificările și completările ulterioare și polițiștilor, respectiv militarilor ș.a., având în vedere îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, precum și oportunitatea în vederea lămuririi fondului cauzei.

Cu deosebită stimă,

DIRECTOR GENERAL

General de brigadă

Mihail Mădulescu

⁵ privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Catre Curtea de Apel BACĂU –Secția de a II a Civila și de Contencios Administrativ și Fiscal

947/110/2018

-AP 18/02/2019

45
Pr. 23.05.2019
to domn
Mr.

Domnule Președinte,

Subsemnații **Danila Victor, Boga Marius-Catalin, Sova Carmen-Victoria, Macalau Lucian**, în calitate de intimati – reclamanti

în contradictoriu cu pârâta **Directia Generala de Protectie Interna (DGPI)- fosta DIPI**, formulăm:

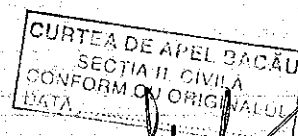
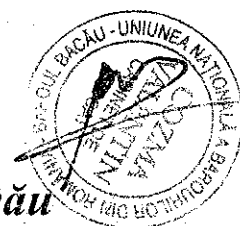
**NOTE DE CONCLUZII SCRISE CU PRIVIRE LA SESIZAREA ICCJ
pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea unei
chestiuni de drept**

Subsemnatii, având în vedere faptul că am avut exclusiv calitatea de functionari publici cu statut special, iar conform fluturasului de salariu depus rezulta ca acesta era intitulat chiar de antecesoarea paratei sub denumirea "salariul functiei de baza", apreciem că nu se impune sesizarea ICCJ cu privire la terminologia folosita de legiuitor in cazul nostru.

Asemenea, ICCJ in dec 23/2016 paragr. 29 a aratat fara echivoc faptul că *"sintagma "salarizat la același nivel" privește personalul tuturor autorităților și instituțiilor publice enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, în rândul cărora sunt incluse și autoritățile și instituțiile publice indicate în mod expres de text, respectiv Parlamentul, Consiliul Concurenței și Curtea de Conturi."*

Subsecvent, orice terminologie salariala folosita de legiuitor si orice tip de salariu (de bază, de functie etc.) intră sub incidența Lg 71/2015

Domnului Președinte al Curtii de Apel Bacău

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Completul competent să judece recursul în interesul legii

Informații referitoare la dosare și sesizări

Anul 2019

Ultima actualizare – 5 iunie 2019

Legendă: CIVIL PENAL CONTENCIOS

Nr.	Nr. dosar ÎCCJ	Data sesizare	Nr. sesizare (<i>click pentru vizualizarea sesizării</i>)	Data depunerii raportului	Termen	Soluția
1.	42/1/2019	03.01.2018	<u>Sesizarea Curții de Apel Cluj nr.5732/18.12.2018</u>	11.03.2019	08.04.2019	Decizia nr.12/2019
2.	98/1/2019	08.01.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel București nr.4/15439/C/07.01.2019</u>	11.03.2019	08.04.2019	Decizia nr.13/2019
3.	117/1/2019	10.01.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Brașov nr.2408/33/08.01.2019</u>	11.03.2019	08.04.2019	Decizia nr.14/2019
4.	190/1/2019	18.01.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Timișoara nr.65/Ad/15.01.2019</u>	18.02.2019	11.03.2019	Decizia nr.8/2019
5.	191/1/2019	18.01.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Timișoara nr.66/Ad/15.01.2019</u>	18.02.2019	11.03.2019 Amânare pronunțare 08.04.2019 ora 09:00	Decizia nr.10/2019
6.	198/1/2019	18.01.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.6034/1174/III-5/2018</u>	11.03.2019	08.04.2019	Decizia nr.11/2019
7.	266/1/2019	22.01.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel București nr.3/15474/C/21.01.2018</u>	22.04.2019	20.05.2019	Decizia nr.16/2019
8.	381/1/2019	01.02.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.13080/3579/III- 5/2018</u>	22.04.2019	20.05.2019	Decizia nr.17/2019
9	489/1/2019	13.02.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Constanța nr.689/33/08.02.2019</u>	06.05.2019	03.06.2019	Decizia nr.18/2019
10.	490/1/2019	13.02.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Constanța nr.688/33/08.02.2019</u>	06.05.2019	03.06.2019	Decizia nr.19/2019

11.	737/1/2019	11.03.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.14666/2934/III-5/2018 din 11.03.2019</u>	22.04.2019	20.05.2019	Decizia nr.15/2019
12.	738/1/2019	11.03.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.11719/4125/III-5/2018 din 11.03.2019</u>	27.05.2019	24.06.2019	
13.	795/1/2019	15.03.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Brașov nr.2000/33/2019 din 13.03.2019</u>	27.05.2019	24.06.2019	
14.	852/1/2019	22.03.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.14116/4073/III-5/2018 din 22.03.2019</u>	27.05.2019	24.06.2019	
15.	885/1/2019	26.03.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.3099/C/2018/33/III-5/2019 din 26.03.2019</u>	26.08.2019	16.09.2019	
16.	1140/1/2019	19.04.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Brașov nr.279/33/2019 din 16.04.2019</u>	26.08.2019	16.09.2019	
17.	1141/1/2019	19.04.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Brașov nr.334/33/2019 din 16.04.2019</u>	26.08.2019	16.09.2019	
18.	1142/1/2019	19.04.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel Brașov nr.278/33/2019 din 16.04.2019</u>	26.08.2019	16.09.2019	
19.	1368/1/2019	14.05.2019	<u>Sesizarea Curții de Apel București nr.3/5353/C/13.05.2019</u>	26.08.2019	16.09.2019	
20.	1460/1/2019	23.05.2019	<u>Sesizarea Avocatului Poporului nr.7157/23.05.2019</u>	16.09.2019	14.10.2019	
21.	1574/1/2019	05.06.2019	<u>Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.1650/584/III-5/2019 din 05.06.2019</u>			

Legendă: CIVIL PENAL CONTENCIOS

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2845/110/2017

Decizia civilă nr. 1095/2018

Ședința publică de la 21 Septembrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE Lăcrămioara Moglan

Judecător Morina Napa

Judecător Ionela-Diana Pătrașcu-Bălan

Grefier Loreta Rusu

~~~~~

Pe rol se află judecarea recursului în materia contencios administrativ, declarat de recurentul-pârât Inspectoratul Județean de Poliție Bacău, împotriva sentinței civile nr. 958 din 12 octombrie 2017, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 2845/110/2017, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari, obligația de a face, pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru recurentul Inspectoratul Județean de Poliție Bacău consilier juridic Ghioc Ionela Daniela, care depune delegație la dosar, iar pentru intimații-reclamanți a răspuns avocat Cozma Valentin, cu împuternicire avocațială la fila 27 bis dosar.

S-a făcut referatul oral asupra cauzei, după care:

Instanța constată că recursul este declarat și motivat în termen, scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Prin răspunsul la întâmpinare s-a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a domnului avocat Cozma Valentin.

Reprezentantul recurentului arată că nu mai insistă în susținerea excepției lipsei calității de reprezentant. Depune la dosar o copie a sentinței civile nr. 667/2018 a Tribunalului Bacău, ca practică judiciară, iar apărătorul intimaților depune la dosar dovada plății onorariului de avocat.

Părțile prezente precizează că nu mai au alte cereri de formulat, împrejurare față de care instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Consilier juridic Ghioc Ionela Daniela pentru recurent solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat. Prin cererea de recurs a invocat excepția lipsei de interes, apreciind că interesul trebuie să fie legitim, personal, născut și actual, cerințe care nu sunt îndeplinite în prezenta cauză. Recurentul nu poate fi obligat la plata unor sume care nu au suport legal, astfel încât apreciază că excepția trebuie admisă.

Cu privire la excepția lipsei de obiect a cererii de chemare în judecată, solicită admiterea acesteia având în vedere că reclamanții nu au precizat care sunt sporurile pe care le solicită, ci au solicitat generic acordarea sporurilor la nivel maxim.

Pe fondul cauzei, arată că noțiunea de "salariul de bază" nu este aplicabilă polițiștilor, ea este aplicabilă doar personalului contractual. Mai mult, recurentul nu poate proceda la egalizare prin acordarea unui spor care nu mai e prevăzut de lege. De asemenea, arată că s-a schimbat și terminologia elementelor specifice de încadrare, pentru polițiști elementul specific de încadrare fiind solda/salariul de funcție.

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA

În concluzie, pentru motivele expuse pe larg în cererea de recurs solicită admiterea acestuia așa cum a fost formulat, casarea sentinței, admiterea excepțiilor invocate, iar pe fond respingerea acțiunii reclamanților.

Avocat Cozma Valentin pentru intimații-reclamanți arată că susține punctul de vedere exprimat pe larg în întâmpinare. Arată că dispozițiile Legii nr. 71/2015 sunt obligatorii, aspect reținut corect de instanța de fond, act normativ care corectează discriminările salariale, în sensul că persoanele care nu au salarizare maximă urmează să li se acorde diferența. Recurentul nu a făcut aplicarea acestor dispoziții, invocând diverse motive de fiecare dată, inclusiv existența unui ordin secret într-o altă speță care ar bloca aplicarea acestor dispoziții legale (decizia nr. 987/2017 a Curții de Apel Bacău). Arată că în ceea ce privește adresabilitatea Legii nr. 71/2015, acest aspect a fost lămurit de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 23/2016, astfel că nu sunt motive de admitere a recursului.

Solicită respingerea recursului ca nefondat, cu obligarea recurentului la plata cheltuielilor de judecată conform dovezilor de la dosar.

CURTEA DE APEL deliberând

Asupra recursului contencios administrativ de față constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 958/12.10.2017 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 2845/110/2017 a fost admisă acțiunea formulată de reclamanții Amariei Măriuca, Neacșu Gabriela Maria, Năfornită Irina Oana, Tudoreanu Oana Loredana, Pisticiuc Ovidiu Claudiu în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău, fiind obligat pârâtul să stabilească drepturile salariale cuvenite reclamanților, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 5 indice 1 din O.U.G. nr. 83/2014, începând cu data de 09.04.2015 și pentru viitor.

Totodată, a fost obligat pârâtul la calcularea și plata diferențelor salariale rezultate, actualizate cu indicii de inflație și cu plata dobânzii legale aferente, calculate de la data de 09.04.2015 și până la data plății integrale a sumelor.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut următoarele:

Reclamanții sunt angajații pârâtului Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău, în funcția de funcționari publici cu statut special - polițiști.

Reclamanții sunt numiți în funcție la I.P.J. Bacău începând cu data de 01.10.2006 - Amariei Măriuca, 01.05.2006 - Neacșu Gabriela Maria, 12.07.2012 - Năfornită Irina Oana, 01.12.2005 - Tudoreanu Oana Loredana și 01.01.2006 - Pisticiuc Ovidiu Claudiu.

Reclamanții au solicitat obligarea angajatorului la acordarea drepturilor salariale la nivelul salariilor acordate altor salariați și care includ sporul de fidelitate, conform vechimii obținute la momentul promovării acțiunii, poziția angajatorului fiind de refuz, pentru faptul că sporul de fidelitate s-a născut anterior adoptării Legii 330/2009 și a supraviețuit doar pentru angajații care îl dețineau la 01.01.2010, ceea ce nu este cazul reclamanților. Prin urmare, singurul motiv pentru care reclamanților li s-a refuzat acordarea acestor sume este acela că au dobândit vechimea necesară ulterior intrării în vigoare a Legii 330/2009, în opinia angajatorului neexistând norme care să îi permită acordarea acestui spor reclamanților.

În ceea ce privește sporul de fidelitate, instanța a reținut că acesta a fost reglementat de art. 6 din OG 38/2003, potrivit căruia "pentru activitatea desfășurată în instituțiile din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranța națională, în calitate de militar, polițist, funcționar public și personal contractual, polițiștilor li se acordă un spor de fidelitate de până la 20% din salariul de bază, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne". De la data adoptării Legii 330/2009, acest spor nu s-a mai regăsit în niciuna dintre normele ulterioare, aspect de altfel invocat și de către pârâtul-angajator.

Cu toate acestea, art. 30 alin.5 din Legea 330/2009 a stabilit că, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

Art. 30 alin. 6 din Legea-cadru nr. 330/2009 a stabilit și că pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

În acest fel, sumele corespunzătoare drepturilor salariale reprezentând spor de fidelitate plătite personalului bugetar care îndeplinea condițiile la 31.12.2009, au fost menținute în plată și în anul 2010.

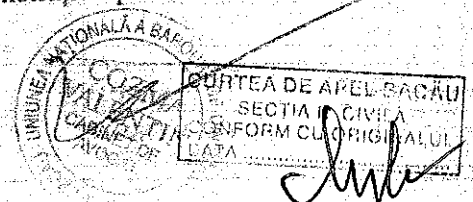
Potrivit Pct. 1 din Anexa IV Legea nr. 330/2009: "În coeficienții de ierarhizare minimi și maximi sunt cuprinse solda/salariul de merit, indemnizația de dispozitiv/sporul pentru misiune permanentă, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate și sporul de fidelitate". Art. 12 din Legea nr. 330/2009 a prevăzut ca, în anul 2010, soldele și indemnizațiile de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 al. 5, fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele legii.

În acest fel, s-a creat o diferențiere între beneficiarii menționați ai acestor sume și funcționarii publici cu statut special care au dobândit condițiile de vechime după intrarea în vigoare a Legii 330/2009, dar desfășurau activitatea în aceleași condiții, în același compartiment și aveau aceleași atribuții potrivit fișei postului, raportat la prima categorie.

Prin art. 1 alin. 5 ind. 1 introdus prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a OUG nr. 83/2014, legiuitorul a prevăzut că, prin excepție de la prevederile alin. 1 și 2, personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Sintagma "salarizat la același nivel" a fost interpretată, potrivit deciziei nr. 23/26.09.2016, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin lămurirea unei probleme de drept cu care a fost sesizată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în sensul că are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. 1 lit. a din Legea-cadru nr. 284/2010. S-a reținut că prevederile art. 1 alin. 5 ind.1 din OUG nr. 83/2014 trebuie interpretate coroborat cu prevederile art. 2 alin. 1 lit. a din Legea-cadru nr. 284/2010, dar și prin raportare la principiile reglementate de art. 3 din aceeași lege-cadru, în special cel definit la lit. c) echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar.

Or, art. 2 alin. 1 lit. a din Legea-cadru nr. 284/2010 se referă la autorități și instituții publice, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale,

autorități ale administrației publice locale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale.

Înalta Curte a mai subliniat că, restrângerea domeniului de aplicare a prevederilor art. 1 alin. 5 ind.1 din OUG nr. 83/2014, ar fi contrară scopului și substanței normei, respectiv s-ar menține încheitățile ori diferențele salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și, în consecință, ar persista discriminarea pe care legiuitorul a intenționat să o elimine prin edictarea acestui text, pentru a pune în acord legislația internă cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și cu cele ale dreptului Uniunii Europene. Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile subordonate fac parte din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională ale statului și se încadrează în noțiunea instituție din subordinea unui minister, finanțată integral de la bugetul de stat, fiind aplicabile prevederile art. 1 alin. 5 ind.1 din OUG nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015.

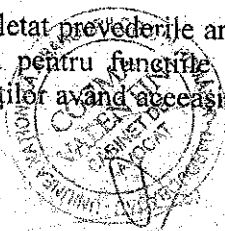
Astfel, în temeiul acestei prevederi, începând cu data intrării în vigoare a acesteia – 09.04.2015, personalul care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Bacău pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Nu prezintă relevanță împrejurarea că simultan, sunt aplicabile două acte normative distincte pentru personalul care desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În acest sens, instanța a avut în vedere dezlegarea dată de Î.C.C.J. în Decizia Civilă nr. 2121/2016, pronunțată într-un recurs în interesul legii, prin care s-a reținut că existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală. Criteriul temporal sau acela al unor reglementări diferite nu poate justifica diferențe de salarizare între persoane care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională. Pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională. Nu există niciun argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții. Salariile se stabilesc pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane privite *ut singuli* și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.

În ceea ce privește Legea nr. 71/2015, pârâțul consideră că reclamantilor nu le sunt aplicabile dispozițiile O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015. În art. 5 alin. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 71/2015, legiuitorul a stabilit că, pentru anul 2015, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

Legea nr. 71/2015 a completat prevederile art. 5 cu alin. 1 ind.1, prin care a stabilit că prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data

de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.

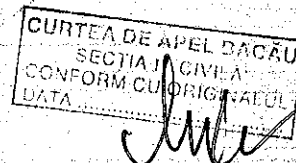
Astfel, prin dispozițiile legale mai sus citate, legiuitorul a prevăzut ca salarizarea să se facă la același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților cu funcții similare din cadrul aceleiași instituții/autorități publice, dacă îndeplinesc aceleași condiții de studii și vechime, precum și dacă activitatea se desfășoară în aceleași condiții.

Instanța a reținut că temeiul acordării acestor sume reclamanților este art. 1 al.5 ind. 1 potrivit cu care, prin excepție de la principiul menținerii salariilor la același nivel ca cel din 2014, personalul din cadrul autorităților publice, cum e și pârâtul, salarizat la același nivel, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Rațiunea acestei reglementări este aceea de a crea posibilitatea ca personalul deja încadrat în instituțiile/autoritățile publice să beneficieze de același nivel al salariului de bază de care beneficiază personalul încadrat pe aceeași funcție, grad/treaptă, având aceeași vechime și care este salarizat cu sume mai mari, ca urmare a introducerii în salariile de bază a unor sume compensatorii, aferente unor sporuri existente anterior datei de 01.01.2010, condiția unică fiind să își desfășoare activitatea în aceleași condiții. Aceste dispoziții sunt aplicabile și situației personalului care a obținut vechimea necesară fidelității după anul 2010, întrucât acesta nu au beneficiat de o majorare a salariului de bază în mod similar cu persoanele care au avut acest spor anterior anului 2010, câtă vreme salarizarea personalului care își desfășoară în cadrul instituției publice pârâte trebuie să se facă la nivelul maxim pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, desigur dacă este îndeplinită și condiția ca acest personal să-și desfășoare activitatea în aceleași condiții.

Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 5 ind. 1, cu trimitere la art. 5 alin. 1 din OUG nr. 83/2014, pentru determinarea noțiunii de "nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare", pârâtul avea obligația de a proceda la înlăturarea diferențelor dintre salariile de bază ale personalului, care începând cu data de 01.01.2011 a beneficiat de includerea în salariul de bază a sporului de fidelitate și cele ale personalului care nu a beneficiat de acest spor, întrucât a dobândit vechimea după data de 01.01.2010, fie nu au avut în plată acest spor anterior înlăturării lui, cum este și cazul reclamanților. Aceasta în condițiile în care, dacă sporul ar fi fost menținut după data de 31.12.2009, reclamanții ar fi beneficiat de el.

Pentru considerentele reținute mai sus, în temeiul art. 10 din Legea nr. 554/2004 și a dispozițiilor O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, instanța a admis acțiunea cum a fost precizată, doar pentru perioada de la data intrării în vigoare a legii nr. 71/2015 (09.04.2015) la zi și pentru viitor, întrucât pretențiile pentru restul perioadei solicitate nu au un fundament legal și a obligat pârâtul să stabilească drepturile salariale ale reclamanților conform art. 1 alin. 5 indice 1 din O.U.G. 83/2014 prin includerea sporului de fidelitate și să calculeze și să plătească diferențele salariale rezultate în urma calculării, cu dobânda legală aferentă, calculată conform O.G. 13/2011 și actualizată cu indicii de inflație la zi de la data de 09.04.2015 și până la data plății integrale a sumelor.

În ceea ce-l privește pe reclamantul Pisticiuc Ovidiu Claudiu, în măsura în care acesta a încasat drepturile salariale reprezentând sporul de fidelitate în procent de 15% diferențele salariale ce trebuie plătite de către pârât acestui reclamant, vor fi cele care vor rezulta din calculul ce va fi efectuat de către pârât, în măsura în care acestea există, instanța neputându-se pronunța în concret, întrucât nici una din părți nu a solicitat proba cu o expertiză contabilă.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen legal, pârâtul Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău, recurs scutit de plata taxei judiciare de timbru, conform dispozițiilor art. 29 alin. 4 din O.U.G. nr. 80/2013 coroborat cu art. 266, 270 Codul Muncii.

În motivarea recursului a fost criticată hotărârea instanței de fond ca fiind netemeinică și nelegală, invocându-se excepția lipsei de interes a acțiunii promovate de reclamant, în raport de dispozițiile art. 33 Cod procedură civilă și de lipsa bazei legale pentru acordarea sporului de fidelitate ulterior adoptării Legii nr. 330/2009. Pe de altă parte a fost invocată excepția lipsei de obiect a cererii având în vedere faptul că pretenția concretă dedusă judecății nu este determinată/determinabilă, fiind indicată generic acordarea de sporuri la nivel maxim.

Referitor la fondul cauzei s-a susținut că analiza existenței unei eventuale situații de discriminare trebuie să vizeze apariția unui criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de legalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sau a drepturilor recunoscute de lege. Având în vedere dispozițiile O.G. nr. 137/2000 și decizia nr. 278/2006 a Curții Constituționale s-a susținut că doar dreptul la plata salariului pentru munca prestată este un drept fundamental, nu și cel privind sporurile, adaosurile și alte drepturi salariale suplimentare care sunt supuse doar condiției de ordin constituțional, în sensul ca acestea să fie supuse unor măsuri aplicabile tuturor categoriilor de persoane aflate într-o situație identică.

Analizând condițiile de salarizare a polițiștilor, funcționari publici cu statut special, recurentul a susținut că Legea - cadru nr. 284/2010 a stabilit pentru aceștia elementul specific de încadrare ca fiind solda/salariul de funcție cu o altă definiție decât cea din anul 2010. Reținând și considerentele de la pct. 86 din Decizia nr. 30/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 27/1996, precum și noua reglementare a Legii - cadru nr. 153/2017, s-a susținut că dispozițiile art. 1 alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, precum și prevederile art. 3¹ alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015 privind stabilirea la nivelul maxim aflat în plată al salariului de bază nu se aplică polițiștilor sau cadrelor militare.

Reglementarea sistemului de salarizare a polițiștilor a stabilit anumite criterii care exclud aplicarea principiilor referitoare la stabilirea la nivelul maxim aflat în plată a salariului de bază, cuprinse în O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, sau în O.U.G. nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru susținerea recursului fost depusă copia deciziei civile nr. 761/2018 a Curții de Apel Iași, a sentinței civile nr. 667/2018 a Tribunalului Bacău.

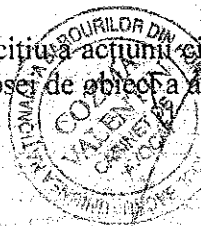
În cauză intimații-reclamanți au formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului ca nefondat, având în vedere modificările sistemului de salarizare prin Legea nr. 71/2015, O.U.G. nr. 20/2016.

Examinând recursul promovat pentru motivele arătate, în condițiile art. 488 Cod procedură civilă, instanța îl apreciază ca fiind nefondat pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Modalitatea de soluționare de către instanța de fond a acțiunii principale relevă aplicarea raporturilor juridice deduse judecății a dispozițiilor art. 1 alin. 5¹ introdus prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a O.U.G. 83/2014, în sensul salarizării în același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților cu funcții similare din cadrul aceleiași instituții/autorități publice, dacă îndeplinesc aceleași condiții de studii și de vechime, precum și dacă activitatea se desfășoară în aceleași condiții.

Criticile formulate pe calea recursului au vizat atât condițiile de exercițiu ale acțiunii civile, cât și raporturile juridice specifice salarizării funcționarilor publici cu statut special-polițiști.

Din perspectiva condițiilor de exercițiu a acțiunii civile instanța observă că recurentul a invocat excepțiile lipsei de interes și a lipsei de obiect a acțiunii pentru prima dată cu ocazia

promovării căii de atac a recursului. Această situație relevă încălcarea dispozițiilor art. 247 alin. 2 Cod procedură civilă privind invocarea excepțiilor relative cel mai târziu la primul termen de judecată, după săvârșirea neregularității procedurale, în etapa cercetării procesului, înainte de a se pune concluzii pe fond, având în vedere caracterul acestor excepții, ca fiind excepții relative, vizând încălcarea unor norme care ocrotesc cu precădere interesele părților.

Reținând și regimul juridic al nulității absolute necondiționate a actelor de procedură, reglementat de dispozițiile art. 174, 176 Cod procedură civilă, în cauză invocarea excepțiilor relative menționate este contrară normelor care reglementează condițiile de invocare, respectiv art. 247 alin. 2 Cod procedură civilă atrăgând caracterul nefondat al acestui motiv de recurs. Nici din perspectiva dispozițiilor art. 247 alin. 3 Cod procedură civilă situația nu se modifică, în cauză nefiind susținute și dovedite împrejurări care să reprezinte impedimente pentru cunoașterea motivelor care au determinat invocarea acestor excepții odată cu formularea recursului.

Cu privire la fondul litigiului instanța observă că admiterea în parte a acțiunii nu a fost întemeiată pe existența unei situații de discriminare, cu consecința caracterului nefondat al motivului de recurs întemeiat pe modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor O.G. 137/2000 raporturilor juridice litigioase, inclusiv a jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la respectarea caracterului nediscriminatoriu prin normele în materia salarizării.

Esențială pentru soluționarea litigiului este stabilirea consecințelor juridice ale noilor reglementări în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, începând cu anul 2015, astfel cum a stabilit instanța de fond ca fiind aplicabile în cauză.

Din această perspectivă criticile recurentului au vizat aspectele terminologice specifice raporturilor juridice ale funcționarilor publici cu statut special, susținând că diferențele terminologice aplicabile pentru personalul militar și polițiști cu privire la elementul specific de încadrare ca fiind solda/salariul de funcție, potrivit prevederilor Legii – cadru nr. 284/2010 și ulterior, determină neaplicarea principiilor referitoare la stabilirea la nivelul maxim aflat în plată a salariului de bază cuprins în O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, sau în O.U.G. nr. 57/2015.

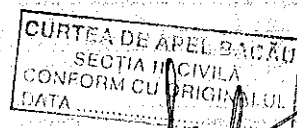
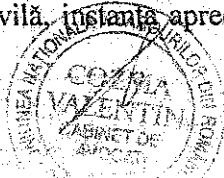
Acest raționament logico-juridic a fost expus de părât pentru susținerea poziției sale pentru prima dată cu ocazia promovării recursului, cu consecința încălcării regulii dublului grad de jurisdicție în soluționarea cauzei.

Pe de altă parte, acceptarea unui astfel de raționament echivalează cu stabilirea unor limite de aplicare a legii înafara celor stabilite prin norma specială cu privire la obiectul de reglementare, respectiv a celor reglementate prin normele de tehnică legislativă.

Existența unor terminologii distincte în reglementarea noțiunii de salariu pentru funcționarii publici cu statute diferite nu poate conduce la eludarea voinței legiuitorului exprimate fără echivoc prin Legea nr. 71/2015 în sensul eliminării tuturor inegalităților existente între personalul care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și de vechime, desfășurându-și activitatea în aceleași condiții. Relevantă pentru stabilirea voinței legiuitorului prezintă și modalitatea de expunere a formelor elementului esențial al dreptului salarial avute în vedere de reglementarea reținută, formele indicate circumscriindu-se tuturor formelor de salarizare a personalului plătit din fonduri publice.

În același sens sunt și considerentele deciziei nr. 23/2016 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție care se raportează la salariul de bază, cu toate formele existente în reglementarea sistemului de salarizare, având în vedere formularea art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, cu privire la cuantumul brut și al soldei funcției de bază sau al salariului funcției de bază.

Reținând caracterul obligatoriu al deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 521 alin. 3 Cod procedură civilă, instanța apreciază ca fiind nefondat și acest motiv de recurs.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 496 alin. 1 Cod procedură civilă, va fi respins recursul ca nefondat.

Fiind partea care a pierdut procesul prin respingerea recursului, recurentul va fi obligat la plata către intimații – reclamânți a cheltuielilor de judecată, reprezentând onorariu de avocat, în temeiul dispozițiilor art. 453 alin. 1 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul declarat de recurentul-pârât Inspectoratul de Poliție al Județului Bacău, cu sediul în Bacău, str. Al Tolstoi nr. 2, județul Bacău, împotriva sentinței civile nr. 958 din 12 octombrie 2017, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 2845/110/2017, în contradictoriu cu intimații-reclamânți, Amariei Măriuca, cu domiciliul procesual ales la sediul I.P.J. Bacău, str. Al Tolstoi nr. 2, județul Bacău și la Cabinet avocat Cozma Valentin, din Bacău, str. Războieni, bl. 11, sc. D, ap. 1, județul Bacău, Năforniță Irina Oana cu domiciliul procesual ales la sediul I.P.J. Bacău, str. Al Tolstoi nr. 2, județul Bacău, Neacșu Gabriela Maria cu domiciliul procesual ales la sediul I.P.J. Bacău, str. Al Tolstoi nr. 2, județul Bacău, Pisticiuc Ovidiu Claudiu cu domiciliul procesual ales la sediul I.P.J. Bacău, str. Al Tolstoi nr. 2, județul Bacău, Tudoreanu Oana Loredana cu domiciliul procesual ales la sediul I.P.J. Bacău str. Al. Tolstoi nr. 2, județul Bacău, ca nefondat.

Obligă recurenta să plătească intimaților-reclamânți suma de 1100 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

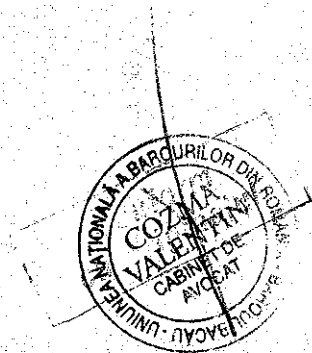
Pronunțată în ședința publică din 21 septembrie 2018.

Președinte,
Lăcrămioara Moglan

Judecător,
Morina Napa

Judecător,
Ionela-Diana Pătrașcu-Bălan

Grefier,
Loreta Rusu

red. s. Ștefănescu Dana
red./tehnored.d.r. M.N. 22.10.2018
L.R., ex. 9, 24.10.2018

47

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BACĂU

SECTIA A II-A CIVILA, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ Nr. 987/2017

Sedința publică de la 12 Septembrie 2017

Completul compus din:

PRESEDINTE Smaranda Claudia Maftei

Judecător Claudia Popescu

Judecător Morina Napa

Grefier Carmen Mititelu

[illegible]

La ordine a venit spre soluționare recursul declarat de recurentul-pârât Inspectoratul de Poliție Județean Bacău împotriva sentinței civile nr. 845 din 23 noiembrie 2016 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 1680/110/2016 în contradictoriu cu intimații-reclamanti Corciu Marian, Uscatu Cătălin Alin și Luncășu Gabor Ion Emanuel, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns consilier juridic Tudoreanu Oana Loredana pentru recurentul-pârât Inspectoratul de Poliţie judeţean Bacău care depune la dosar delegaţie şi avocat Cozma Valentin pentru intimatii-reclamanţi Corciu Marian, Uscatu Cătălin Alin şi Luneaşu Gabor Ion Emanuel, care depune la dosar delegaţie.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a expus referatul oral asupra cauzei, după care:

Instanța constată recursul la primul termen de judecată, declarat și motivat în termen, legal scutit de plata taxei judiciare de timbru.

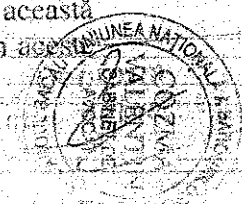
Instanța constată că intimații-reclamanți Corciu Marian, Uscatu Cătălin Alin și Luncașu Gabor Ion Emanuel au depus la dosar întâmpinare în două exemplare, sens în care procedează la detașarea filelor 60-62 reprezentând această întâmpinare pe care o comunică reprezentantului recurentului-pârât, care nu solicită termen pentru a lua cunoștință de aceasta.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cercetarea judecătorească terminată și acordă cuvântul părților pentru dezbateri.

Consilier juridic Tudoreanu Oana Loredana solicită a se avea în vedere că aceste drepturi salariale au fost diferențiate din cauza salariului de merit, al sporului de fidelitate și al sporului de confidențialitate așa cum s-a precizat și în cererea de recurs. Salariul de merit și cel de fidelitate nu mai sunt prevăzute în legea actuală și nici nu au mai fost prevăzute în Legea nr. 284/2010 la care se face referire. Solicită a se avea în vedere că atât instituirea și diminuarea drepturilor bănești acordate într-o anumită perioadă de timp, modificarea ori încetarea acordării lor, stabilirea categoriilor de personal salarial care beneficiază de aceste drepturi, precum și a altor condiții de acordare a acestora țin de competența exclusivă a legiuitorului, iar acesta nu a mai prevăzut în legislația ulterioară acordarea acestor drepturi. În concluzie, solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat.

Avocat Cozma Valentin solicită respingerea recursului ca nefondat. Totodată, solicită a se avea în vedere că reclamanții nu s-au judecat la instanța de fond pentru salariul de merit și nici pentru sporul de stabilitate, ci s-au judecat în baza unei legi adoptate de legiuitorul delegat ordonanță de urgență și ulterior de către legiuitorul permanent care a modificat această ordonanță prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a Ordonanței de Urgență 83/2014. Prin aceste

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINEA LUL
DATA .....

acte normative s-a instituit o chestiune absolut clară și corectă și anume faptul că, pentru muncă egală, în condiții egale și competențe egale, salarizarea trebuie să fie unitară și egală. Legea nr. 71/2015 a venit să înlăture aceste inechități existente chiar între colegii de birou cu aceeași pregătire și cu efectiv aceleași ore de muncă. Solicită a se avea în vedere că pârâtul la instanța de fond a invocat, în apărare, existența unui ordin secret al unui ministru de interne prin care s-ar fi blocat aplicarea acestei legi și din punctul acestuia de vedere consideră că aceasta este o chestiune extrem de gravă în condițiile în care ordinele secrete, fie ele și clasificate, nu pot fi date decât în executarea legii și nicidecum în înfrângerea acesteia. În ce privește adresabilitatea Legii nr. 71/2015 arată că această problemă a fost lămurită prin decizia nr. 20/2016 de către Î.C.C.J. care arată că acest act normativ se aplică tuturor funcționarilor publici chiar și celor cu statut special aflași în autoritățile și instituțiile publice.

În concluzie, avocat Cozma Valentin solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală. Totodată, solicită cheltuieli de judecată.

S-au declarat dezbaterele închise, cauza rămânând în pronunțare.

Cozma Valentin
cu înscrisul

CURTEA
- deliberând -

Asupra recursului de față constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 845/23.11.2016 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 1680/110/2016 a fost admisă cererea formulată de reclamantii **CORCIU MARIAN, USCATU CĂTĂLIN ALIN și LUNCAȘU GABOR ION EMANUEL**. A fost obligat pârâtul **IPJ BACĂU** să stabilească cuantumul salariului funcției de bază a reclamantilor precum și al sporurilor, la nivelul maxim existent în cadrul IPJ Bacău raportat la salariații care au aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca și reclamantii; A fost obligat pârâtul IPJ Bacău la plata către reclamantii a sumei reprezentând diferența dintre cuantumul salariului funcției de bază astfel cum este în plată și cuantumul salariului funcției de bază stabilit la nivelul maxim conform dispoziției din alineatul precedent, calculat începând cu data de 9.04.2015, sumă ce urmează a fi actualizată cu rata inflației; A fost obligat pârâtul IPJ Bacău la plata către reclamantii a sumei reprezentând diferența dintre cuantumul sporurilor acordate reclamantilor și aflate în plată și cuantumul sporurilor stabilite la nivelul maxim existent în cadrul IPJ Bacău în conformitate cu dispoziția din primul alineat al prezentei, calculate de la data de 9.04.2015, sume ce urmează a fi actualizate cu rata inflației.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs pârâtul Inspectoratul de Poliție Județean Bacău, învederând că hotărârea recurată este netemeinică și nelegală, deoarece prima instanță nu a ținut cont de faptul că diferențele salariale la care fac referire reclamantii provin din salariul de merit, sporul de fidelitate și sporul de confidențialitate. Astfel:

- Salariul de merit nu s-a mai acordat pentru anul 2010, dar salariile de merit stabilite în anul 2009 pentru o perioadă care se întinde și în anul 2010 se introduc în salariul de bază, potrivit art. 5 alin. 4 din OUG nr. 1/2010. Legiuitorul a prevăzut însă eliminarea salariului de merit la expirarea perioadei pentru care a fost acordat, moment la care din conținutul sumei acordate cu titlu de sumă compensatorie (în baza art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010) se scade componenta reprezentată de salariul de merit, care este un drept câștigat pentru o perioadă determinată, de maxi un an calendaristic.
- Dispozițiile din OG nr. 38/2013 privind sporul de fidelitate au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009 (sporul fiind cuprins în coeficienții de ierarhizare minimi și maximi). Acte normative succesive referitoare la salarizare arată că cuantumul brut al salariului de bază menținut la același nivel cu cel ce se acordă

norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

Potrivit art. 2 alin. 1 lit. a din Legea nr. 284/2010, personalul cărui i se aplică dispozițiile privind salarizarea unitară este reprezentat de personalul din autorități și instituții publice, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autorități ale administrației publice locale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale.

Din coroborarea textelor indicate, rezultă indubitabil că funcționarii din cadrul inspectoratelor județene de poliție fac parte dintre destinatarii dispozițiilor Legii nr. 71/2015.

Scopul adoptării Ordonanței de urgență nr. 83/2014, ce a fost aprobată prin Legea nr. 71/2015, este reprezentat de eliminarea diferențelor salariale dintre lucrătorii care își desfășoară activitatea în condiții similare, indiferent de cauza ce a condus la apariția în timp a respectivelor diferențe. Legiuitorul însuși a recunoscut că, prin succesiunea în timp a actelor normative ce au reglementat salarizarea, s-au produs discriminări între lucrători, astfel că a înțeles să acționeze pe cale legislativă tocmai pentru înlăturarea inechităților.

Prin urmare, alegațiile recurentului referitoare modul de aplicare a sporului de fidelitate, a sporului de confidențialitate și a salariului de merit nu prezintă nicio relevanță în dezlegarea speței de față. Modul de calcul al salariului de bază, cu includerea sau nu a acelor sporuri, nu mai poate determina discrepanțe între salariați după data de 09.04.2015, data la care a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015. Acest mod de calcul privește în continuare doar stabilirea nivelului maxim în plată, în sensul că prin aplicarea sporurilor/sumei compensatorii derivate din salariul de merit se determină salariul de bază al fiecărui funcționar public, după care se impune compararea salariilor astfel rezultate pentru funcționarii ce fac parte din aceeași categorie socioprofesională, care ocupă aceeași funcție, în aceeași condiții de studii și de vechime; în ipoteza în care se constată că pentru unii funcționari publici salariul de bază este inferior salariului stabilit pentru alți funcționari ce îndeplinesc aceleași condiții, efectul Legii nr. 71/2015 este acela că drepturile salariale ale funcționarilor cărora le-a rezultat un salariu mai mic decât al colegilor ce își desfășoară activitatea în condiții identice vor fi majorate până la nivelul maxim aflat în plată.

Instanța mai reține că actul normativ pe care recurentul își întemeiază cererea de recurs, art. I din OUG nr. 20/2016, din care în opinia sa ar reieși faptul că Legea nr. 71/2015 nu impune acordarea unei salarizări egale celor ce muncesc în condiții egale, ci abia prin acest nou act din 2016 s-ar înlătura anumite inechități generale de legea unică de salarizare, a fost abrogat prin Legea nr. 153/2017. Două dintre principiile ce stau la baza sistemului de salarizare, enunțat de art. 6 din Legea nr. 153/2017, sunt: principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, și principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

Pentru motivele prezentate, reținând că în mod corect instanța de fond a obligat IPJ Bacău să stabilească salariul de bază al intimaților – reclamanți la nivelul maxim existent în cadrul instituției, în temeiul art. 496 Cod procedură civilă instanța va respinge recursul ca nefondat.

În temeiul art. 451 - 453 Cod procedură civilă, constatând culpa procesuală a IPJ Bacău, instanța va obliga recurentul să suporte cheltuielile de judecată avansate de intimatul

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA II CIVILĂ
CONFORM CU ORIGINALUL
DATA: _____

Uscatu Cătălin,
chitanței de 1.

Uscatu Cătălin Alin, și anume suma de 900 lei reprezentând onorariu de avocat, conform chitanței de la fila 70 dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E

Respinge recursul declarat de recurentul-pârât Inspectoratul de Poliție Județean Bacău cu sediul în Bacău, str. Al. Tolstoi, nr. 2, județul Bacău, împotriva sentinței civile nr. 845 din 23 noiembrie 2016 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 1680/110/2016, în contradictoriu cu intimații-reclamanți Corciu Marian, Uscatu Cătălin Alin și Luncașu Gabor Ion Emanuel, toți cu domiciliul ales la Cabinet avocat Cozma Valentin din Bacău, str. Războieni, Bl. 11, Sc. D, Ap. 1, județul Bacău, ca nefondat.

Obligă recurentul să plătească intimatului Uscatu Cătălin Alin suma de 900 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Definitivă.

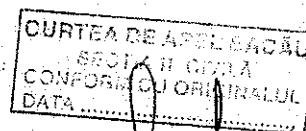
Pronunțată în ședința publică din 12 septembrie 2017.

Președinte,
Smaranda Claudia Maftei

Judecător,
Claudia Popescu

Judecător,
Morina Napa

Grefier,
Carmen Mititelu

Red.s. – Luminița Grancea

Red./tehnored. d. r. – S.C.M. – 27 septembrie 2017

C.M. – ex. 6

